

รายงานการวิจัย

การสร้างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะ

วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงเทพ

A Model of English Instruction for Engineering Students at
Rajamangala University Krungthep

ลีชัย ปัญญาวงศ์งาม

นิพนธ์ ทางทอง

ปราโมทย์ อนันต์วรพจน์

การวิจัยครั้งนี้ได้รับงบประมาณผลประโยชน์ ประจำปี ๒๕๕๕

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ชื่อเรื่อง การสร้างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
คณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ

ผู้วิจัย ลิขัย ปัญญาวงษ์งาม นิพนธ์ ทางทอง
ปราโมทย์ อนันต์วราพงษ์

ปีที่ทำวิจัย 2555

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องการสร้างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ และโทรคมนาคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จากข้อมูลความต้องการของภาคอุตสาหกรรมหรือสถานประกอบการและผลทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ (TOEIC) 2. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ 3. ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐาน (TOEIC) และ 4. ศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และสมัครใจ และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 30 คน สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม เป็นกลุ่มทดลองการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนแบบบูรณาการระหว่าง Communicative Approach และ Content Based Teaching ทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน ทดสอบภาษาอังกฤษมาตรฐาน และตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาพบว่า 1. การเรียนการสอนแบบบูรณาการระหว่างการสอนแบบการสื่อสาร (communicative approach) และ แบบเน้นเนื้อหา (Content based learning) เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการ สามารถตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่ต้องการให้พนักงานสามารถสื่อสาร โดยใช้ภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวันได้ แต่ ผลการสอบภาษาอังกฤษมาตรฐาน TOEIC ของนักศึกษา พบว่าจะคะแนนเฉลี่ยภาพรวม 211.83 โดยแยกเป็นทักษะการฟัง 121.3 และ ทักษะการอ่าน 90.5 แสดงว่านักศึกษาวิชาชีพระดับคะแนนภาษาอังกฤษมาตรฐานต่ำ ส่วน ภาพรวมของผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการระหว่าง Communicative Approach และ Content based teaching อยู่ในระดับมาก และมีผลสัมฤทธิ์ภายหลังการเรียนดี

คำสำคัญ รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

Research Title: A Model of English Instruction for Engineering Students at Rajamangala University of Technology Krunthep

Researcher Leechai Panyawong-ngam Nipon Tangthong
Pramote Anunvrapong

Research Year 2012

Abstract

A Model of English Instruction for Engineering Students at Rajamangala University of Technology Krunthep was aimed 1.to develop a model of English instruction under the demand of entrepreneurs as well as TOEIC scores of engineering students 2. to study the achievement of engineering students 3. to explore English proficiency of engineering students and 4.to study engineering students' satisfaction towards the model of English instruction.

Purposive sampling technique was employed to select 30 engineering students to participate TOEIC test, the experimental instruction and their achievements as well as their satisfaction towards the model of English instruction.

The study results showed that 1. The instruction model integrated between Communicative Approach and Content Based teaching was developed to consider in the teaching experiment as it could response to the entrepreneurs' needs that focused on learner-centered to communicate in daily life. The overall of TOEIC scores showed 211.83 and could be classified into listening skill 121.3 and reading skill 90.5 The overall of students' satisfaction was observed at high level and the achievement scores were found good.

Key words: A model of English instruction, Engineering Students

กิตติกรรมประกาศ

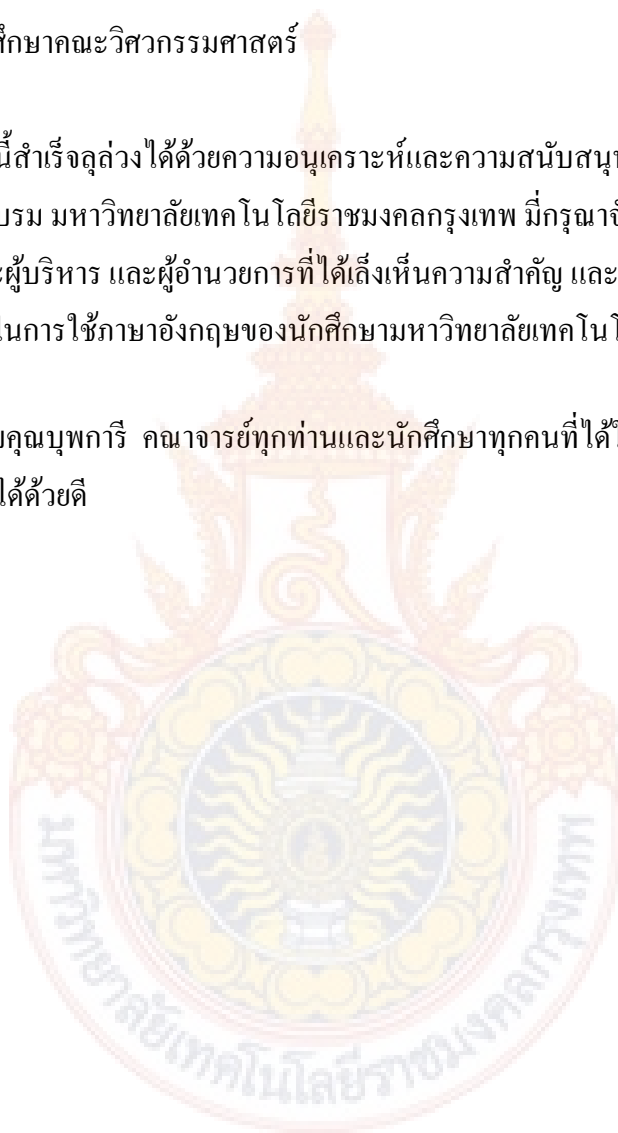
งานวิจัยนี้เป็น โครงการศึกษาร่วมมือระหว่างสาขาวิชาภาษาตะวันตก คณะศิลปศาสตร์ และ สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม คณะวิศวกรรมศาสตร์ ผู้วิจัยขอขอบคุณคณาจารย์และ นักศึกษาทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือและความสนับสนุนเป็นอย่างดีจาก สถาบันวิจัยและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีกรุณาจัดสรรทุนวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะผู้บริหาร และผู้อำนวยความสะดวกที่ได้เล็งเห็นความสำคัญ และความจำเป็นในการ พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ผู้วิจัยขอขอบคุณบุพการี คณาจารย์ทุกท่านและนักศึกษาทุกคนที่ได้ให้กำลังใจสนับสนุน ทำให้ผลงานนี้สำเร็จได้ด้วยดี

คณะผู้วิจัย

8 พฤษภาคม 2556

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญและที่มาของปัญหาในการทำวิจัย	1
วัตถุประสงค์ในการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	3
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม/สารสนเทศที่เกี่ยวข้อง	
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ระเบียบวิธีการวิจัย	19
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	20
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	20
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	21
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	22
ผลการทดสอบภาษาอังกฤษมาตรฐาน TOEIC	22
สรุปผลสัมฤทธิ์สถานประกอบการ	25
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	37
สรุปผลการศึกษา	
อภิปรายผล	40
ข้อเสนอแนะ	47
บรรณานุกรม	

ภาคผนวก

บทที่ 1

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ประเทศไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติและใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ทุกโรงเรียนและสถาบันการศึกษาจัดไว้ให้กับผู้เรียน การเรียนการสอนจึงเน้นที่ให้ผู้เรียนสอบผ่านเพื่อศึกษาต่อและเพื่อจบการศึกษาเท่านั้น ผู้เรียนส่วนมากไม่สามารถนำวิชาความรู้ที่เรียนมาใช้ประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่วันนี้นักภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญมากในการประกอบอาชีพของคนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบัณฑิตที่เพิ่งจบการศึกษาและต้องหางานทำ ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยต้องการคนที่สร้างเศรษฐกิจยุคใหม่เพราะในทุกวันนี้เศรษฐกิจ ของชาตินั้นหันไปพึ่งพาธุรกิจขนาดใหญ่หรือธุรกิจของต่างประเทศเท่านั้น ทำให้เศรษฐกิจของชาติคงอยู่ได้ยาก เพราะฉะนั้นประเทศก็ต้องการคนรุ่นใหม่ที่มีความรู้ เอาความรู้ไปทำธุรกิจ และไปพัฒนาเศรษฐกิจของชาติหรือว่าเศรษฐกิจยุคใหม่ของประเทศ อีกประการหนึ่งที่สำคัญก็คือ สภาพะการตงงานของบัณฑิตที่จบใหม่ ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมหรือ ผู้ประกอบการ ต่างก็ประสบปัญหาด้านแรงงาน และบุคลากรบัณฑิตที่จบใหม่ก็ไม่สามารถหางานทำได้ ปัญหานี้เกิดมาจากการที่ภาคการศึกษานั้นเพียงแค่การผลิตบัณฑิตเท่านั้น โดยไม่สนใจคุณภาพของบัณฑิตที่จบออกมา ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการในทุกวันนี้ของประเทศไทยนั้นมีขนาดใหญ่ในระดับต้นๆ ของโลก ในแต่ละปีต้องการบัณฑิตที่จบใหม่เป็นจำนวนมาก แต่ทางสถานศึกษาต่างก็ไม่ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับปัญหาตรงจุดนี้ ดังนั้นภาคการศึกษาจึงจำเป็นต้องศึกษาถึงความต้องการของภาคอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการ และนำมาปรับใช้กับการเรียนการสอนให้บัณฑิตมีความสามารถตรงตามความต้องการของตลาดและลดภาวะการว่างงานของบัณฑิตที่จบใหม่ ขณะนี้หลักสูตรทางด้านคณะวิศวกรรมศาสตร์ เมื่อเทียบกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีทั่วโลกแล้วยังถือว่าล่าช้า ไม่ทันสมัย มีเนื้อหาไม่ครอบคลุม และวิวัฒนาการด้านเทคโนโลยี เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ มีความทันสมัย และเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา หลักสูตรที่เปิดสอนจึงไม่ครอบคลุม และตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการเท่าที่ควร คุณภาพบัณฑิตส่วนใหญ่ยังอ่อนภาษาอังกฤษ โดยคุณสมบัติเบื้องต้นที่เกือบทุกหน่วยงานของสถานประกอบการกำหนดไว้ก็คือ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร กาญจนนา (2004) กล่าวถึงงานวิจัยที่ค้นพบว่าคนที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารโดยสามารถพูดได้ตอบได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมมีโอกาสหางานได้มากกว่าคนที่ทำไม่ได้ ในขณะที่ Mitaka Yoneda อ้างถึงการศึกษาของ Kwan, 2003 ว่า ชาวญี่ปุ่นที่มีความรู้ภาษาอังกฤษด้านอ่านและเขียนดี ไม่มีความมั่นใจหากไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารในระหว่างการประชุมที่ นับว่าชาวญี่ปุ่นมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษใกล้เคียงกับคนไทย (Nunan (1998) อธิบายว่าสิ่งแวดล้อมที่

เหมาะสมเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนภาษามีส่วนสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนภาษามีประสิทธิภาพ แต่ชั้นเรียนในประเทศไทยไม่เหมาะสมและเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนภาษา เพราะฉะนั้นการที่นักศึกษาหรือผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนได้นั้นเพราะผู้เรียนขาดโอกาสฝึกฝนภาษาอังกฤษดังเช่นพจนาน (1998) กล่าวว่าการสอนภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิมในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน และ Adams & Taylor (1980) รายงานอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในอาชีวศึกษากล่าวว่า ลักษณะชั้นเรียนและจำนวนนักศึกษาไม่เหมาะสมเป็นอุปสรรคต่อนักศึกษาในการใช้ภาษาอังกฤษ โครงการสอนภาษาอังกฤษพิเศษควรได้รับการสนับสนุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน อนึ่งสถานประกอบการได้เสนอข้อคิดเห็นว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยไม่ได้ตอบสนองความต้องการของสถานปฏิบัติการจริงได้โดยเฉพาะ ทักษะการฟังและพูดไม่ได้เน้นในระดับอุดมศึกษา ดร. รมณ์ หิรัญพุกษ์ (2545) กล่าวเสริมว่า ภาษาอังกฤษเป็นตัวจักรสำคัญในการเรียนรู้ระบบสารสนเทศ คนไทยเก่ง มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสูง แต่มีความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นนักศึกษาสาขาวิชาชีพเป็นที่ต้องการในตลาดระดับประเทศและต่างประเทศ ที่มีผู้ร่วมลงทุนข้ามชาติในประเทศไทยจำนวนมาก ดังนั้นในการผลิตบัณฑิตวิศวกรรมศาสตร์ควรมีคุณสมบัติดังนี้คือ จะต้องเป็นวิศวกรที่สามารถทำงานได้ทั่วโลกซึ่งจะต้องเรียนรู้ภาษามากกว่าหนึ่งภาษา ซึ่งภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้กันทั่วโลก ทำให้คุณสมบัติด้านการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตเป็นสิ่งสำคัญมาก และนอกจากนี้จะต้องผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพทางด้านวิชาการพื้นฐาน สามารถคิดวิเคราะห์ รู้จักประยุกต์ความรู้ที่มีอยู่มาสร้างสรรค์ฝีมือ และสามารถพัฒนาฝีมือแรงงานตลอดเวลา ดังนั้นคณะวิศวกรรมศาสตร์จะต้องผลิตบัณฑิต ให้สามารถทำงานได้ทุกแห่งทั่วโลก ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มุ่งมั่นให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยทุกคนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ (วิสัยทัศน์ มทรก 2009) เพื่อหาแนวทางให้นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมหรือสถานประกอบการที่งานวิจัยจึงได้นำเสนอรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษและผลิตสื่อการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยใช้นักศึกษาสาขาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคมเป็นประชากรกลุ่มตัวอย่าง และนำผลวิจัยที่ได้ไปปรับปรุงการเรียนการสอนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาต่อไป เพื่อให้ได้บัณฑิตวิศวกรรมศาสตร์ที่มีศักยภาพและคุณภาพตรงกับความต้องการของ ภาคอุตสาหกรรมหรือสถานประกอบการ

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์
3. เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับมาตรฐาน(TOEIC) ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม ชั้นปีที่ 3 และศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่มีต่อรูปแบบการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบระดับความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์เพื่อนำมาพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานอาเซียน
2. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์เพื่อนำมาพัฒนาคุณภาพการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในระดับประเทศและระดับสากล

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม/สารสนเทศ (Information) ที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ทีมงานผู้วิจัยมุ่งศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ เกี่ยวกับการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันและใช้ในการประกอบอาชีพ โดยพัฒนารูปแบบการสอนจากข้อมูลความต้องการของภาคอุตสาหกรรมหรือสถานประกอบการ และทำการทดลองการสอน ประเมินผล ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอน ที่เหมาะสมกับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

ในปัจจุบัน การสอนภาษาต่างประเทศ ส่วนใหญ่เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ดี โดยเฉพาะการใช้ภาษาในการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ที่มีโอกาสพบในชีวิตประจำวันและยังให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ โดยเชื่อมความสัมพันธ์ความสามารถทางไวยากรณ์ ให้เข้ากับยุทธศาสตร์การสื่อสารด้วยวิธีการที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ

English language Proficiency คือความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งด้านฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งเป็นความสามารถของแต่ละบุคคลไม่เท่ากัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา จึงจำเป็นต้องมีการวัดและทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาในระดับที่เหมาะสมกับวิชาชีพ หรือสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูง หน่วยงานหรือสถาบันแต่ละแห่งจึงได้มีการทดสอบวัดระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละอาชีพ หรือสาขาวิชา อาทิ นักศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ในประเทศสหรัฐอเมริกา ต้องมีผลคะแนนสอบ TOEFL อย่างน้อย 550 หรือ บุคคลที่ต้องการทำงานในโรงแรมระดับ 5 ดาว หรือท่าอากาศยาน ต้องมีผลคะแนนสอบ TOEIC ขึ้นประกอบเอกสารสมัครงาน เป็นต้น

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

กัญญา สินธวานนท์ และคณะ (2523: 28-23) ได้กล่าวถึง ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาว่า มีสาเหตุใหญ่มาจากหลักสูตรภาษาอังกฤษพอจะวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. เป้าหมายของหลักสูตรไม่สนองความต้องการของผู้ศึกษาและสังคมในเรื่องการประกอบอาชีพ โดยปกติแล้วเป้าหมายของการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่ควรเป็นเพียงเพื่อวรรณคดีหรือเพื่อสร้าง

ทักษะในการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือได้ดีเท่านั้น แต่ควรสามารถเอื้อให้นำไปเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ด้วยเหตุที่หลักสูตรยังยึดอยู่กับปรัชญาเดิมนั้น ไม่สามารถเอื้อทางด้านอาชีพ จึงมักมีปัญหาอยู่เสมอว่าเรียนภาษาอังกฤษแล้วเอาไปทำอะไร

2. หลักสูตรไม่ปรากฏวิชาที่เสริมทางด้านอาชีพโดยตรง หลักสูตรส่วนใหญ่จะระบุอย่างกว้างๆ เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง และนำไปประกอบอาชีพได้ แต่เมื่อสำรวจเนื้อหาของหลักสูตร พบว่ามีได้บรรจุวิชาที่จะช่วยให้ไปปฏิบัติงานเหล่านี้ได้อย่างมีหลักวิชาการแต่ประการใด เมื่อก่อนหลักสูตรอาจจะให้บัณฑิตช่วยตัวเองโดยไปเรียนรู้แล้วหาประสบการณ์ที่หลัง เพราะสมัยนั้นตลาดงานยังเปิดกว้างและการแข่งขันยังมีน้อย แต่ปัจจุบันสังคมต้องการผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ หลักสูตรจึงสมควรที่จะคำนึงถึงด้านที่จะให้บัณฑิตสามารถออกไปประกอบอาชีพการงานได้ทันทีโดยไม่ต้องเสียเวลาฝึกสอนกัน

3. หลักสูตรไม่ได้สร้างคนให้สามารถทำในสิ่งที่ประเทศชาติและสังคมยังขาดอยู่เท่าที่มองเห็นชัดๆ บ้านเมืองเรายังขาดข้าราชการในแขนงวิชาการต่างๆ ที่เป็นภาษาไทย ทั้งนี้เพราะเรขาดนักแปลทางวิชาการที่สามารถ ซึ่งน่าจะจัดไว้เป็นเป้าหมายที่สำคัญส่วนหนึ่งในหลักสูตรปริญญาตรีภาษาอังกฤษ อีกนัยหนึ่ง วิชาการทั้งหลายพลองจำกัดเฉพาะผู้แตกฉานในภาษานั้นๆ เท่านั้น นี่เป็นเหตุหนึ่งที่วิชาการใหม่ๆ มักไม่ก้าวหน้าในบ้านเมืองเรา

4. หลักสูตรมิได้ช่วยแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมเท่าที่ควร ปัจจุบันเรากำลังเผชิญอยู่กับปัญหาการว่างงานของบัณฑิต ซึ่งความจริงเป็นปัญหาในแทบทุกสายวิชาการไม่เฉพาะบัณฑิตทางปริญญาตรีภาษาอังกฤษเท่านั้น สิ่งเหล่านี้ทำให้คิดว่าการศึกษหลักสูตรที่สร้างขึ้น มิได้ผลิตคนให้ไปช่วยแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมแต่อย่างใด ตรงข้ามกลับเป็นการผลิตคนให้ไปสร้างปัญหาแก่สังคมมากกว่า ส่วนใดที่ขาดและจำเป็นก็ยังขาดอยู่ส่วนใดที่เกินก็มีล้นหลามต่อไป

มาลินี จันทวิมลและคณะ (2541) ได้สำรวจความต้องการและเจตคติของบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ เกี่ยวกับความสำคัญของภาษาอังกฤษในงานอาชีพและชีวิตประจำวัน พบว่า

1. กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพโดยเฉลี่ยเหมือนกัน โดยความต้องการในทักษะการอ่านมากที่สุด รองลงมาคือ ทักษะการฟัง และทักษะที่มีความต้องการใช้น้อยที่สุดคือ ทักษะการพูด ส่วนกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวันของทักษะการอ่านคือ การอ่านข่าว รองลงมาคือ การอ่านตำราในงานอาชีพและอ่านบทความ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีความต้องการใช้มากที่สุดในงานอาชีพ ของทักษะการอ่านคือ การอ่านตำราเกี่ยวกับสาขาอาชีพ รองลงมาคือ อ่านบทความและคู่มือ ส่วนกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน

ของทักษะการฟัง คือ การฟังภาพยนตร์ รองลงมา คือ การฟังเพลง และการฟังข่าว และกิจกรรมที่มีแนวโน้มว่ามีความต้องการมากที่สุดในงานอาชีพของทักษะการฟัง คือ การฟังสนทนา รองลงมาคือ การฟังรายงานและการฟังบรรยาย/สอน

2. เมื่อเปรียบเทียบความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในงานอาชีพของกลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพแพทย์ วิศวกร อาจารย์ และการโรงแรมมีแนวโน้มว่ามีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกทักษะ ส่วนกลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพธนาคารมีแนวโน้มว่ามีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 3 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด และการแปล

3. เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่ม พบว่า กลุ่มบุคคลทุกสาขาอาชีพมีแนวโน้มว่ามีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการเขียน และทักษะการแปล

4. เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่ม พบว่า กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ มีความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกทักษะ 5. กลุ่มบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่ามีเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพอยู่ในระดับดี 6. เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม พบว่าบุคคลในสาขาอาชีพต่าง ๆ มีแนวโน้มว่ามีความเจตคติเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กาญจนา ปราบพลและ ประกายแก้ว โอภาณนท้อมตะ (2543) ศึกษาระดับความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง การเขียน และการอ่าน ของบัณฑิตไทยที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ภายในประเทศ และเปรียบเทียบความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทยกับนักศึกษาต่างประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ปรากฏว่ามาตรฐานภาษาอังกฤษของบัณฑิตที่จบในประเทศไทยต่ำกว่าเกณฑ์สากลที่จะ ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างประเทศที่ใช้คะแนน TOEFL ตั้งแต่ 550 ขึ้นไป ค่าเฉลี่ยคะแนน CU-TEP ซึ่งเทียบกับคะแนน TOEFL ของบัณฑิตกลุ่มวิทยาศาสตร์เท่ากับ 450 คะแนน กลุ่มสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์เท่ากับ 444 คะแนน และกลุ่มที่ต้องการศึกษาหลักสูตรนานาชาติของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่ากับ 489 คะแนน บัณฑิตจากประเทศสิงคโปร์และประเทศฟิลิปปินส์มีค่าเฉลี่ยคะแนน TOEFL เกิน 550 คะแนน บัณฑิตจากประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย พม่า เวียดนามและกัมพูชามีค่าเฉลี่ยคะแนน TOEFL เกิน 500 คะแนน และบัณฑิตจากประเทศไทยที่ต้องการศึกษาต่อต่างประเทศและบัณฑิตจากสาธารณรัฐ ประชาชนลาวมีค่าเฉลี่ย

คะแนน TOEFL ต่ำกว่า 500 คะแนนผลการวิจัยแสดงว่าบัณฑิตไทยโดยเฉลี่ยทั้งที่ต่อการศึกษาต่อระดับบัณฑิต ศึกษาในประเทศและต่างประเทศจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะภาษาอังกฤษอย่างเร่งด่วนเพื่อให้มีความสามารถทันกับบัณฑิตจากประเทศเพื่อนบ้าน และทันกับการเป็นประชาคมโลกที่สามารถแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลกับบัณฑิต จากประเทศอื่นได้

รุ่งโรจน์ พงศ์กิจวิทูร (2543) รายงานผลการวิจัยว่า กลุ่มเรียนที่เรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและกลุ่มที่เรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนร่วมกับกระบวนการสร้างองค์ความรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 2 กลุ่ม และ ความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนวิชาสถิติธุรกิจของกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ร่วมกับกระบวนการสร้างองค์ความรู้ กับกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

มณฑนา มีมาก (2545)เปิดเผยการศึกษาความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจว่า ตำรวจท่องเที่ยวต้องการเรียนรู้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และ เขียนภาษาอังกฤษ และทักษะการฟังเป็นทักษะที่ต้องการมากที่สุด

ภัทรี รัตนมณฑ (2545) ศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษของพนักงานไทยต่อการปฏิบัติงานในบริษัทต่างชาติ พบว่า พนักงานไทยต้องการพัฒนาปรับปรุงทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน ตามลำดับ

นิขมล เจียหลิม (2549) อธิบายผลการค้นพบจากการสำรวจปัญหาและความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์ ว่านักศึกษาพยาบาลปีหนึ่งต้องการศึกษาทักษะการพูดเพิ่มขึ้นเพราะมีปัญหาการเรียนกับครูเจ้าของภาษาขณะที่นักศึกษาปีสองต้องการศึกษาทักษะการอ่าน คำศัพท์เพื่อนำเสนอรายงานเพิ่มขึ้นเพราะมีปัญหาการอ่าน เขียน เพื่อนำเสนอ แต่ นักศึกษาทั้งสองชั้นปีมีความต้องการพัฒนาทักษะการพูดเหมือนกันมากที่สุด และจากผลดังกล่าวทำให้หลักสูตรภาษาอังกฤษของวิทยาลัยต้องได้รับการปรับปรุง

ฐิติยา เรือนนระการ (2550) พบว่า แนวทางพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ การใช้สถานการณ์จริงโดยจัดกิจกรรมตาม แผนจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1).ขั้นเตรียมการ 2). ขั้นฝึก 3). ขั้นใช้ภาษา และ 4). ขั้นประเมินผล และนักเรียนมีคะแนนประเมินทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังฝึกปฏิบัติจริง สูงกว่าคะแนนประเมินทักษะภาษาอังกฤษก่อนฝึกปฏิบัติจริง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

อรอนงค์ ฉลาดสิทธิ์ (2550) พบว่า วิศวกรใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานในระดับปานกลาง และใช้ทักษะการอ่านมากที่สุด วิศวกรมีปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษในการฟังบรรยายหรือฝึกอบรม การพูดเสนอโครงการ เสนอรายละเอียดของโครงการ การเขียนรายงานความก้าวหน้า เพราะไม่คุ้นเคยสำเนียง ไม่รู้คำศัพท์ สำนวนต่างๆ วิศวกรเสนอให้มีโครงการฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานและส่งเสริมการศึกษาต่อ

สุวรรณิ พันธุ์พริกส์ และ ณัฏฐิกา มหาพูนทอง (2550) พบว่า ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกสอบ KMIT-Test ได้ระดับต่ำในภาพรวม และมีจำนวน นักศึกษา น้อยมากที่สอบผ่านเกณฑ์ครึ่งหนึ่งของแต่ละตอน สำหรับความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาทั้ง 2 ระดับ ให้ความสนใจภาษาอังกฤษ ในระดับดีมาก นักศึกษาต้องการใช้ ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ ในแง่ของปัญหาในการใช้ ภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาไม่สามารถอธิบายและตอบข้อซักถามในการนำเสนอผลงาน ไม่ สามารถสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ กับชาว ต่างประเทศได้ และไม่มีเวลาทบทวนหรือเตรียมตัว เกี่ยวกับบทเรียน

รัชนี เสนีย์ศรีสันต์ (2550) พบว่า นักศึกษาพึงพอใจต่อหนังสือแบบเรียน กระบวนการเรียน การสอนในระดับปานกลาง จากการวิเคราะห์เพิ่มเติมพบว่านักศึกษาต้องการให้ปรับปรุงหนังสือให้ มีสาระหลากหลายใช้ได้ในชีวิตประจำวันและมีความทันสมัย

ลีชัย ปัญญาวงศา (2550) รายงานผลการวิจัยว่าปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่งว่ามีปัญหาในการ สื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง การเรียงลำดับปัญหาทักษะจากมากไปน้อยดังนี้คือนักศึกษาของคณะ วิศวกรรมศาสตร์ ประสบปัญหาทักษะฟัง พูด เขียนและอ่าน คณะบริหารธุรกิจ ประสบปัญหา ทักษะฟัง พูด อ่านและเขียน และคณะศิลปศาสตร์ ประสบปัญหาทักษะฟัง พูด เขียนและอ่าน ตามลำดับ ตามลำดับ โดยเกณฑ์เฉลี่ยมีปัญหาด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน แตกต่างกันเล็กน้อย แต่ สรุปได้ว่าปัญหาทักษะการฟังและพูดนั้น เกิดจากนักศึกษามีโอกาสได้เรียนกับเจ้าของภาษาน้อย หรือไม่มีเลย ขาดทักษะการฝึกฝนและใช้จริงในชีวิตประจำวัน

ชลชลิตา แดงนารา (2552) เสนอผลงานศึกษาวิจัยว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษากลุ่มทดลอง เรียนรู้ด้วยการสอนแบบสื่อสาร (Communicative approach) ร่วมกับการฝึกแบบฟัง-พูด สูงกว่าก่อน การทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และมี ประสิทธิภาพของแผนการเรียนการสอนแบบการสื่อสาร ร่วมกับการฝึกแบบฟัง-พูด 70:70

กมลรัตน์ เทอร์เนอร์และคณะ (2553) ศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 2 โดยบูรณาการกับการบริการวิชาการแก่สังคมพบว่า 1.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับดีและความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 ของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

เพ็ญภา บำรุงสุข (2553) พบว่า ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่น โดยบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านแพ่งพิทยาคม ที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนภาษาที่เน้นเนื้อหาในท้องถิ่นโดยใช้กิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานบูรณาการกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แสงจันทร์ ชาญชาติ (2553) พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1-3 โรงเรียนอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่สำหรับรายค้านพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุดสำหรับด้านผู้สอน คือ แต่งกายสุภาพเรียบร้อย สำหรับด้านเนื้อหาวิชา พบว่า เนื้อหาวิชาสามารถปรับประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นได้ และ ด้านวิธีการสอน พบว่า อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา

ร.ร.เสนาธิกรณ์ กรมแพทย์ทหารบก รายงานผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนนายสิบหลักสูตร 1 ปี เหล่าทหารแพทย์ รุ่นที่ 15 ปี 2553 พบว่าอยู่ในระดับปานกลางและนักเรียนนายสิบเห็นว่า ควรเพิ่มชั่วโมงเรียน มีการฝึกพูดมากกว่านี้ อยากให้ฉายภาพยนตร์ต่างประเทศเพื่อการฝึกฟัง และลดความเร็วในการสอน เพราะ ผู้ที่พื้นฐานไม่ดี ตามไม่ทัน

กิ่งแก้ว รัชอินทร์ (2553) ได้เสนอ แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ว่าเป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ที่มีโอกาสพบในชีวิตประจำวันและยังให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy)

แนวการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นฐาน (Content-Based Approach) เป็นแนวการสอนที่เน้นเนื้อหาสาระการเรียนรู้มาบูรณาการกับจุดหมายของการสอนภาษา กล่าวคือ ให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และในขณะเดียวกันก็พัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไปด้วย ดังนั้น

การคัดเลือกเนื้อหาที่นำมาให้ผู้เรียนได้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเนื้อหาที่คัดเลือกมาจะต้องเอื้อต่อการบูรณาการการสอนภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ สามารถติดตาม ประเมินข้อมูลของเรื่อง และพัฒนาการเขียนเชิงวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาในลักษณะองค์รวม (Whole Language Learning)

แนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Approach) เป็นการเรียนรู้ภาษาที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ในขณะที่ทำภาระงานให้สำเร็จ ความรู้ด้านคำศัพท์และโครงสร้างจะเป็นผลที่ได้จากการฝึกใช้ภาษาในขณะทำกิจกรรม นิยมนำแนวคิดนี้ไปใช้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษา เพราะเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเกิดจากกระบวนการที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจนคล่องตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ขจิต ฝอยทอง(2553) อ้างถึงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้

- 1) จัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน
- 2) ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหา
- 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดความใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
- 4) การจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานความรู้ด้านต่างๆ ได้อย่างสัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและลักษณะที่พึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา
- 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ
- 6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ มาตรา 28 หลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษายังมีความมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพชั้นสูงและการค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคมและในมาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา จากพระราชบัญญัติการศึกษาดังกล่าวข้างต้นและจากประสบการณ์ของผู้เขียน โครงการงานภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนเกิด

ทักษะกระบวนการคิดและเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง นอกจากนี้ผู้สอนสามารถบูรณาการ(Integrate)ภาษาอังกฤษให้เข้ากับสาระการเรียนรู้อื่นๆได้ ครู-อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องรู้จักช่วยผู้เรียนคิดและอยากทำโครงการ ผู้เรียนจะเกิดทักษะทางภาษา ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ การค้นคว้าด้วยตนเองและเกิดการพัฒนาทางด้านภาษาอังกฤษอย่างเต็มตามศักยภาพ

Brinton, Snow และ Wesche (1989) ให้คำอธิบายเกี่ยวกับการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ภาษา หรือที่เรียกว่า Content – Based Instruction (CBI)ว่าเป็นการสอนที่ประสานเนื้อหาเข้ากับจุดประสงค์ของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาเนื้อหาพร้อมกับพัฒนาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการผู้สอนที่ใช้แนวการสอนแบบนี้เห็นว่าครูไม่ควรใช้เนื้อหาเป็นเพียงแบบฝึกหัดทางภาษาเท่านั้น แต่ครูควรฝึกให้ผู้เกิดความเข้าใจสาระของเนื้อหา โดยใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือ ครูจะใช้เนื้อหากำหนดรูปแบบของภาษา (Form) หน้าที่ของภาษา (Function) และทักษะย่อย (Sub – Skills) ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้เพื่อที่จะเข้าใจสาระของเนื้อหาและทำกิจกรรมได้ การใช้เนื้อหาเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ภาษานี้จะทำให้ครูสามารถสร้างบทเรียนให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริงได้มากที่สุด ทั้งนี้ครูจะต้องเข้าใจการสอนแบบบูรณาการหรือทักษะสัมพันธ์ ตลอดจนเข้าใจเนื้อหาและสามารถใช้เนื้อหาเป็นตัวกำหนดบทเรียนทางภาษา

แนวการสอนแบบนี้ ครูจะประสานทักษะทั้งสี่ให้สัมพันธ์กับหัวเรื่อง (Topic) ที่กำหนดในการเลือกหัวเรื่องครูจะต้องแน่ใจว่าผู้เรียนมีทักษะและกลวิธีการเรียน (Learning Strategies) ที่จำเป็นเพื่อที่จะสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ การสอนภาษาแบบนี้เหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะเป็นการฝึกกลวิธีการเรียนภาษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของภาษาและสามารถนำกลวิธีนี้ไปใช้ได้ตลอด ส่วนเนื้อหาและกิจกรรมการเรียน ครูสามารถปรับแต่งให้มีความหลากหลายมากขึ้น กิจกรรมการเรียนการสอนในแบบนี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด และเกิดการเรียนรู้ โดยผ่านการฝึกทักษะทางภาษา กิจกรรมเป็นแบบทักษะสัมพันธ์ที่สมจริง ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้เรียนได้ฟังหรืออ่านบทความที่ได้จากสื่อจริง (Authentic Material) แล้วผู้เรียนไม่เพียงแต่ทำความเข้าใจข้อมูลเท่านั้น แต่จะต้องตีความและประเมินข้อมูลนั้น ๆ ด้วย ดังนั้นผู้เรียนจะต้องรู้จักการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อที่จะสามารถพูดหรือเขียนเชิงวิชาการที่เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ได้ จะเห็นได้ว่าผู้เรียนจะได้ฝึกทั้งทักษะทางภาษา (Language Skills) และทักษะการเรียนรู้ (Study Skills) ซึ่งจะเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะใช้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการในสถานการณ์จริงในอนาคต

วิลเลียม ลิตเติลวูด (William Little wood อ้างอิงใน สุมิตรา อังวัฒนากุล 2539:123) ได้เสนอแนวคิดโดยสรุปได้ว่าลักษณะสำคัญ ของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นคือ การให้

ความสำคัญกับการใช้ภาษาตามหน้าที่และควบคู่ไปกับการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามโครงสร้างของภาษา แนวความคิดพื้นฐานภาษาคือ เครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษา เพื่อที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร โดยเป็นความสามารถที่ผู้เรียนจะต้องรู้ได้ว่า เมื่อไรควรจะทำอะไร กับใคร เมื่อไหร่ ที่ไหนและลักษณะอย่างไร ซึ่งการสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารได้นั้น ควรจะต้องสอนสิ่งต่อไปนี้

1. ความรู้ความสามารถทางภาษาศาสตร์หรือไวยากรณ์ (Linguistic or Grammatical Competence) ได้แก่ การใช้ทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน เช่น สามารถฟังและจำแนกเสียง รวมถึงเข้าใจในน้ำเสียงของเจ้าของภาษา สามารถสนทนาได้ตอบด้วยสำเนียงและจังหวะที่เจ้าของภาษาสามารถเข้าใจได้ สามารถอ่านและเข้าใจได้ สามารถเขียนประโยค สะกดคำ ใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง

2. ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) ได้แก่ ความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง ตามระเบียบปฏิบัติของสังคม โดยสามารถที่จะเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ต่างๆ ได้ เช่น รู้ว่าเมื่อไหร่จะต้องใช้ภาษาแบบเป็นทางการและเมื่อไหร่ใช้ภาษาอย่างไม่เป็นทางการ

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) คือ มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์และความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้ากันได้อย่างถูกต้อง

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสาร (Pragmatic Competence or Strategic Competence) คือ มีความสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ ตลอดจนใช้กริยาท่าทาง สีหน้าและน้ำเสียงประกอบในการสื่อความหมาย การใช้กลวิธีนี้เป็นการแสดงออกทั้งในทางคำพูด (Verbal) และไม่ใช่คำพูด (Non-verbal)

การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียนเป็นหลัก มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ การทำความเข้าใจ การจดจำ และนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้

ลักษณะสำคัญจุดมุ่งหมายของวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม การจัดการเรียนการสอนจึงเน้นหลักสำคัญดังต่อไปนี้ คือ

1. ต้องให้ผู้เรียนเรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน

2. การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วนๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องใช้ทักษะหลายๆ ทักษะรวมๆ กันไป ผู้เรียนควรจะได้ฝึกฝนและใช้ภาษาในลักษณะรวม

3. ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา ซึ่งกิจกรรมควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด

4. ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามากๆ การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้เพื่อการสื่อสารได้นั้น นอกจากผู้เรียนจะต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาดังกล่าวแล้ว ยังต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ให้มากที่สุดที่จะเป็นไปได้

5. ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรก ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงด้วยเช่นกัน

การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นที่จะพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา (Use) ตามความมุ่งหมายในสถานการณ์ต่างๆ และแม้จะให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) แต่ไม่ละเลยเรื่องความถูกต้องของภาษา (Accuracy) การเรียนการสอนในลักษณะนี้จึงเน้นการทำกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงให้มากที่สุด

การจัดการเรียนการสอน

1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป

2. ขั้นการปฏิบัติ (Practice) ในขั้นนี้ครูจะให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่จะเพิ่งเรียนรู้ใหม่จากการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกควบคุมหรือชี้แนะ (Controlled Practice/Directed Activities) โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก ไปสู่การฝึกที่แบบค่อยๆ ปลดปล่อยให้ทำเองมากขึ้น ในการฝึกนั้น ครูจะเริ่มการฝึกปากเปล่า (Oral) ซึ่งเป็นการพูดแบบง่ายๆ ก่อน จนได้รูปแบบภาษา แล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ที่ลึ้นแต่สร้างขึ้นภายในห้องเรียนทั้งนั้น เพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียน นอกจากนี้ควรมีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนควบคู่ไปด้วย แต่ไม่ควรใช้เวลานานนัก ต่อจากนั้นจึงฝึกด้วยการเขียน (Written) เพื่อเป็นการฝึกความแม่นยำในการใช้

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ถือเป็นขั้นที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กัน มีลักษณะ 4 ประการ ได้แก่

1. เป้าหมายของการสอนเน้นไปที่องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสาร ไม่จำกัดกรอบของเนื้อหาภาษาหรือไวยากรณ์
2. เทคนิคทางภาษาให้ผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาอย่างแท้จริงตามหน้าที่ของภาษา
3. ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง เป็นหลักการเสริมอยู่ภายใต้เทคนิคการสื่อสาร
4. ผู้เรียนจะต้องใช้ภาษาได้อย่างมีความเข้าใจและสร้างสรรค์ ภายในบริบทที่ไม่เคยมีการฝึกมาก่อน

วิธีสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้มีทั้งข้อดีและข้อเสียดังนี้ คือ วิธีการสอนนี้จำเป็นที่ผู้สอนจะต้องใช้ความอดทนมากเพราะในขณะที่ทำกิจกรรมผู้เรียนอาจขาดวินัย และไม่พยายามใช้ภาษาต่างประเทศ ในการสื่อสารซึ่งผู้สอนต้องคอยให้ความช่วยเหลือดูแล และคอยกระตุ้นการใช้ภาษาของผู้เรียนอยู่ตลอดเวลา

วิธีสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) นี้จะให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียนเป็นหลัก ซึ่งวิธีสอนในลักษณะนี้จะให้ความสำคัญกับผู้เรียน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้สอนมีหน้าที่แค่คอยให้คำปรึกษา

Savignon (Communicative Language Teaching: Linguistic Theory and Classroom Practice) กล่าวว่า การสอนแบบสื่อสาร เป็นวิธีการสอนที่เกิดจากการบูรณาการของวิชาการหลายสาขาเช่น ภาษาศาสตร์ จิตวิทยา ปรัชญา สังคมวิทยา และ งานวิจัย มีจุดมุ่งหมายส่งเสริมผู้เรียนใช้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่เหมาะสมและเป็นจริง การกำหนดแผนการสอนและเนื้อหาวิชาต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การสอน ลักษณะของผู้เรียน และความต้องการของผู้เรียน จึงนับเป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

Lynn Gallacher, British Council, Spain (อ้างถึง Haines 1989) อธิบายว่า การสอนแบบโครงการเป็นที่นิยมเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนภาษาในชั้นเรียน อาทิ โครงการงานวารสารภาษาอังกฤษ จัดนิทรรศการผู้เรียนต้องฝึกการทำงานกลุ่ม ออกแบบ ตัดสินใจร่วมกันอย่างมีระบบ ขณะที่ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุน ประโยชน์ที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนแบบโครงการคือ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในโครงการโดยตรง เป็นการบูรณาการการสอนทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน มีผลลัพธ์เป็นรูปธรรม เป็นงานที่เหมาะสมกับสภาพจริง ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ภายในกลุ่มส่งเสริมการทำงาน ออกแบบ และแก้ไขปัญหาาร่วมกัน

ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองที่บ้านกับผู้เรียน หลีกเลี่ยงการเรียนการสอนแบบเดิมๆในชั้นเรียน โครงการที่ได้มาจากการศึกษาอย่างมีระบบและถูกต้อง

Willis (1996) จาก Aston Birmingham, United Kingdom ได้กล่าวถึง TBL ว่า มีลักษณะสำคัญคือ เป็นการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ และมีบทบาทมากกว่าครู ซึ่งครูจะเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษา เสนอแนะแนวทางในการดำเนินกิจกรรมและจัดเตรียมภาระงาน (Task) สำหรับใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task) เป็นการแนะนำหัวข้อและอธิบายชิ้นงาน โดยใช้กิจกรรมเข้าช่วยเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและครูจะต้องแน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจในงานที่จะทำนั้นก่อนที่จะดำเนินขั้นตอนต่อไป

2. ขั้นดำเนินงานตามวงจรของการทำงาน (Task Cycle) ประกอบด้วย

2.1 ปฏิบัติงาน (Task) ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานในลักษณะการทำกิจกรรมเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม

2.2 การเตรียมนำเสนอ (Planning) ผู้เรียนเตรียมการรายงานผลการปฏิบัติงานต่อชั้นเรียน โดยมีครูคอยช่วยเหลือในด้านการใช้ภาษาของผู้เรียน

2.3 รายงานต่อชั้นเรียน (Report) ผู้เรียนเสนอผลงานการปฏิบัติต่อชั้นเรียน

3. ขั้นศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ในแต่ละงานปฏิบัติ (Language Focus) ประกอบด้วย

3.1 วิเคราะห์ (Analysis) ตรวจสอบ/อภิปรายลักษณะสำคัญของเนื้อหาทางภาษา

3.2 ฝึก (Practice) ฝึกทำแบบฝึกหัดเสริมทางด้านไวยากรณ์หลังจากนักเรียนเข้าใจความถูกต้องของกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์แล้ว

งานวิจัยจากการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการของโรงเรียนนายเรือ (2004) พบว่า ผู้เรียนกระตือรือร้นเพราะต้องรับผิดชอบกับงานที่ได้รับมอบหมาย ต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง แก้ปัญหาเอง ไม่ได้นั่งฟังจากผู้สอนอย่างเดียว ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญในการใช้ภาษาอังกฤษ นับเป็นการเรียน-การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนมีพัฒนาการเรียนรู้เป็นกลุ่ม พัฒนาทักษะด้านการอ่าน การเขียน คำศัพท์ ผู้เรียนสามารถพัฒนาการนำเสนอโดยใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นตามลำดับขั้นตอนที่กำหนด ผู้สอนให้ข้อคิดว่า กิจกรรมหลากหลายก่อให้เกิดงานหลากหลาย ทำให้ต้อง

ทำงานหนัก แต่ก็สนุกและภูมิใจกับความสำเร็จของผู้เรียน ตัวผู้เรียนเองรู้สึกสนุกกับการเรียนที่ได้รับผลสะท้อนและแนวคิดในการปรับปรุงแก้ไขเป็นระยะๆ มีโอกาสฝึกฝนหลายครั้ง และปฏิบัติจริง นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียนทำให้เกิดความมั่นใจมากขึ้น

Agripina Davainiene (2005) การช่วยเหลือครูหรือผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่บ้าน เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจมากขึ้นผลการศึกษพบว่าผู้สอนจะประสบความสำเร็จในการสอนมากขึ้นด้วยการใช้วิธีเทคนิคการสอนหลายๆ

Gereffin (2008:20) กล่าวว่าบัณฑิตวิศวกรรมอินเดียประสบปัญหาการว่างงานเพิ่มขึ้น ทั้งที่มีคุณภาพทั้งด้านวิชาการและเทคโนโลยี ในขณะที่ผู้ประกอบการประสบปัญหาการจ้างวิศวกรที่มีคุณภาพตามความต้องการของบริษัท ปัญหาการว่างงานเพิ่มขึ้นนี้พบที่เกิดจากจุดอ่อนของทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร หลักสูตรภาษาอังกฤษของวิศวกรรมสมควรได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

Brinton, Snow และ Wesche (1989) ให้คำอธิบายเกี่ยวกับการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ภาษา หรือที่เรียกว่า Content – Based Instruction (CBI) วิธีการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเป็นการสอน ที่ประสานเนื้อหาเข้ากับจุดประสงค์ของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาเนื้อหา พร้อมกับพัฒนาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการผู้สอนที่ใช้แนวการสอนแบบนี้เห็นว่าครู ไม่ควรใช้เนื้อหาเป็นเพียงแบบฝึกหัดทางภาษาเท่านั้น แต่ควรฝึกให้ผู้เกิดความเข้าใจสาระของเนื้อหา โดยใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือ ครูจะใช้เนื้อหา กำหนดรูปแบบของภาษา (Form) หน้าที่ของภาษา (Function) และทักษะย่อย (Sub – Skills) ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้เพื่อที่จะเข้าใจสาระของเนื้อหาและทำกิจกรรมได้ การใช้เนื้อหาเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ภาษานี้จะทำให้ครูสามารถสร้างบทเรียน ให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริงได้มากที่สุด ทั้งนี้ครูจะต้องเข้าใจการสอนแบบบูรณาการหรือทักษะสัมพันธ์ ตลอดจนเข้าใจเนื้อหาและสามารถใช้เนื้อหาเป็นตัวกำหนดบทเรียนทางภาษา การสอนแบบ Content-based Instruction เป็นวิธีการสอนที่เน้นเนื้อหาเป็น การใช้เนื้อหา กำหนดรูปแบบของภาษาหน้าที่ของภาษาและทักษะย่อยที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อให้เข้าใจสาระของเนื้อหาอย่างแท้จริงซึ่งการใช้เนื้อหาเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ภาษาจะทำให้ครูสามารถสร้างบทเรียนสอดคล้องกับสถานการณ์จริงได้มาก

Brown, Douglas กล่าวว่าวิธีการสอนแบบเน้นเนื้อหา (Content Based Instruction) คือการสอนแบบบูรณาการระหว่างเนื้อหาวิชากับตัวภาษา เป้าหมายของการเรียนการสอนคือ ใช้ภาษาเป็น

สื่อสำคัญในการถ่ายทอดเนื้อหาไปสู่ผู้เรียน ซึ่งเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษระดับกลางและสูง

นลิน สีมะเสถียร โสภณ (2555) พบว่า ปัญหาที่นักศึกษาไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษนั้นเพราะไม่ได้เรียนเสริมนอกห้องเรียน ไม่มีโอกาสฝึกทักษะการสื่อสาร ควรจัดการเรียนการสอนให้มีอาจารย์ที่เชี่ยวชาญการสอนและชาวต่างชาติมาสอนและมีกิจกรรมให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝนมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาความต้องการของภาคอุตสาหกรรมหรือสถานประกอบการเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือศักยภาพทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน โดยได้กำหนดขอบเขตของงานวิจัยดังนี้

1. พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการระหว่าง Communicative Approach และ Content Based Teaching

2. ทดสอบคุณสมบัติหรือศักยภาพทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์โดยใช้แบบทดสอบภาษาอังกฤษมาตรฐาน TOEIC

3. ซ้อมสอบกลางภาคและปลายภาควิชา English for Professional purposes

4. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการระหว่าง Communicative Approach และ Content Based Teaching

การดำเนินการวิจัยได้ทำขั้นตอนดังนี้คือ

1. ระเบียบวิธีวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ระเบียบวิธีวิจัย

โครงการวิจัยนี้เป็นการศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์โดยพัฒนารูปแบบการสอนจากข้อมูลผู้บริหารหรือวิศวกรของสถานประกอบการและผลการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐาน TOEIC นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา(1/2554)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ต้องศึกษาคือสถานประกอบการที่มีบันทึกความร่วมมือ(MOU) กับ สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ทั้งหมดจำนวน 40 แห่ง และประชากรนักศึกษา ระดับปริญญาตรีปี 4 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์จำนวน 60 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างได้มาจากวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ด้วยความสมัครใจ จำนวน 30 คน เพื่อเข้ากลุ่มทดลองการสอนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการระหว่าง Communicative Approach และ Content Based Teaching วัดผลสัมฤทธิ์ วัดความพึงพอใจ และ ทดสอบภาษาอังกฤษมาตรฐานโทอิก

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

ก. แบบทดสอบความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐาน TOEIC

Center for Professional Assessment (Thailand) จัดสอบนักศึกษาสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ และโทรคมนาคม คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 30 คนเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2555 ณ ห้อง 204 อาคาร 6/2

ข.แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

ข้อสอบกลางภาค ข้อสอบปลายภาค และคะแนนเก็บจากกิจกรรมที่มอบหมาย ที่ได้รับการวางแผนการสอน 3 ขั้นตอน ตามรูปแบบบูรณาการระหว่าง Communicative approach และ Content Based teaching

ค.แบบสอบถามความพึงพอใจรูปแบบการสอน

พัฒนาแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามแบ่งออกเป็นสองตอน คือ ตอนที่หนึ่ง ข้อมูลส่วนตัว และ ตอนที่สอง ความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนมี 4 ด้าน คือ

ด้าน การจัดการเรียนการสอน	5 ข้อ
ด้านอาจารย์ผู้สอน	12 ข้อ
ด้านรูปแบบการสอน	10 ข้อ

ด้านห้องเรียน/สื่ออุปกรณ์ 4 ข้อ

แบบสอบถามนี้ได้ทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น ได้ที่ระดับ 0.75 แบบสอบถามนี้เป็นแบบเลือก 5 ระดับของ Likert (1932) คือ

ระดับ	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
5	4.50-5.00	สูงมาก
4	3.50-4.49	สูง
3	2.50-3.49	ปานกลาง
2	1.50-2.49	ต่ำ
1	1.00-1.49	ต่ำมาก

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

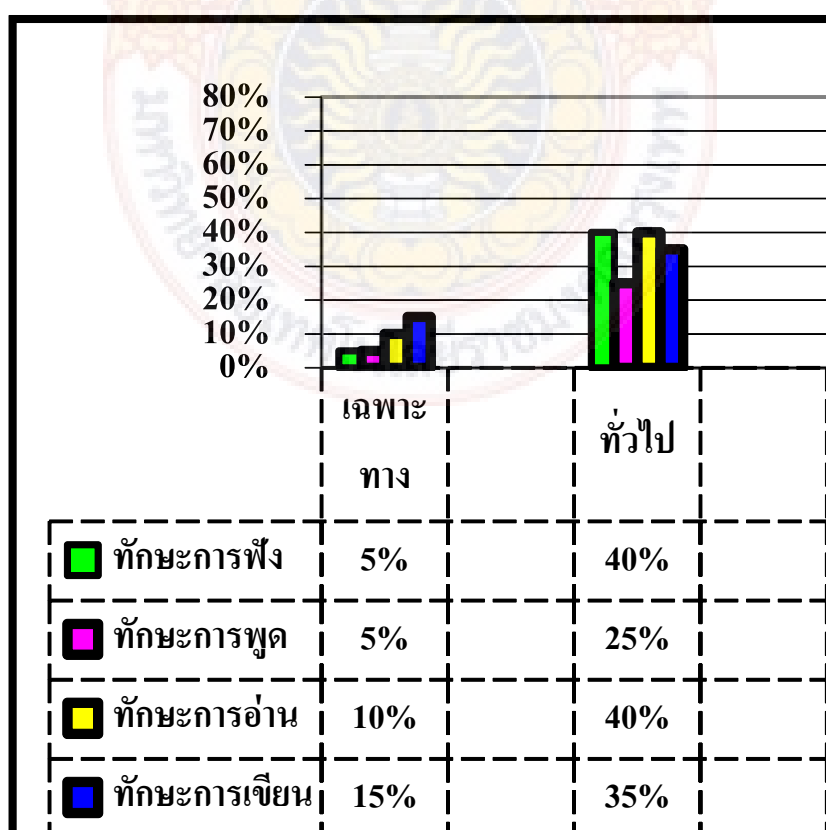
ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test เป็นสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดิบ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

บทที่ 4

วิเคราะห์ข้อมูล

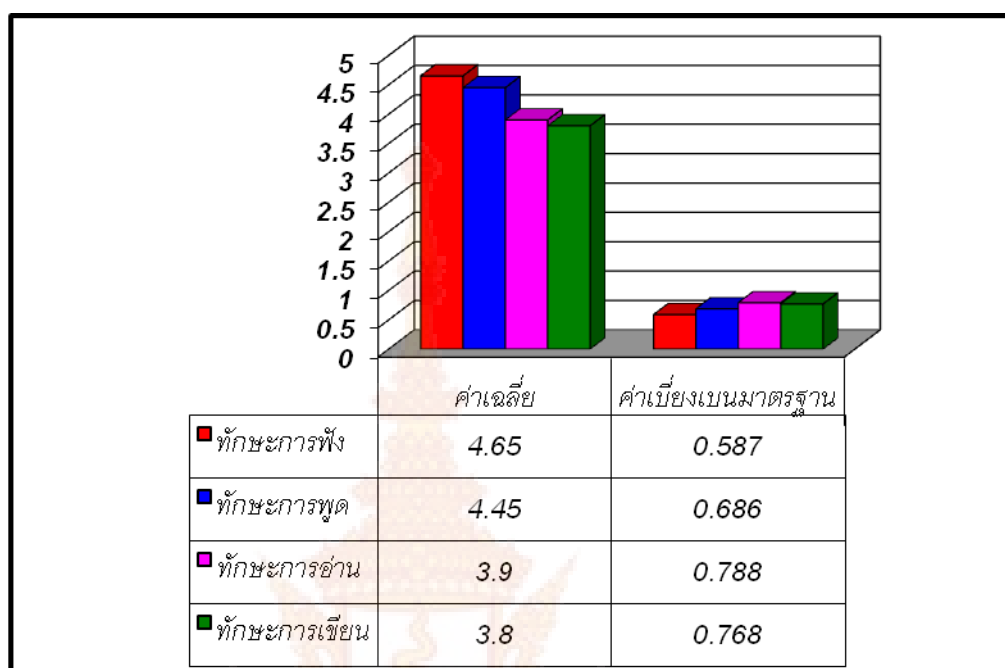
ผลการศึกษการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปี 2554 รายงานว่า การศึกษาความต้องการของภาคอุตสาหกรรมหรือสถานประกอบการในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ที่จะปฏิบัติงานในภาคอุตสาหกรรมหรือสถานประกอบการนั้นพบว่า ปัญหาที่บริษัทประสบเกิดจากพนักงานบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารพบว่า เกิดจากพนักงานบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เช่น แปลเอกสารไม่ได้ พูดสื่อสารไม่ได้ ฟังคำสั่งไม่ออก สำหรับการแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นนั้น พบว่า มีการฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ระดับการใช้ภาษาอังกฤษนั้นพบว่าพนักงานหรือวิศวกรจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษทักษะ ฟัง พูด อ่านและเขียน ระดับเบื้องต้นมากที่สุด ทักษะการฟังเป็นที่ต้องการสูงสุด รองลงมาคือทักษะการพูด ทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน ตามลำดับส่วนทักษะที่จำเป็น สถานประกอบการมีความเห็นว่าทักษะการฟัง จำเป็นที่สุดในการสื่อสารภาษาอังกฤษ รองลงมาคือ ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ตามลำดับผู้บริหารและวิศวกร ของสถานประกอบการให้ความเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษทั่วไปของทั้ง 4 ทักษะมีความ จำเป็นมากกว่าการใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะด้าน

แผนภูมิที่ 4.1 ความต้องการของสถานประกอบการต่อการใช้ภาษาอังกฤษ 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

แผนภูมิที่ 4.2 สถานประกอบการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านที่

จำเป็นเรียงจากมากไปน้อย คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

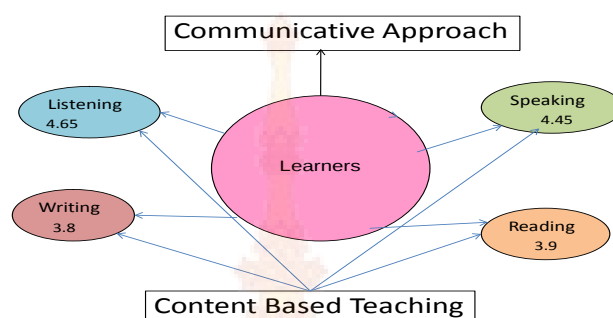

นอกจากนี้ ผลการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา นักศึกษา สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคมปี 3 คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 36 คน โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐาน (TOEIC) อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ คือ ผลทดสอบเฉลี่ยที่ 237.22 โดยแยกเป็นทักษะการฟัง 138.88 และทักษะการอ่าน 103.33

จากข้อมูลเบื้องต้นดังกล่าวผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการสอนต่างๆที่สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้ดีขึ้นและสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์และผลการสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์โดยใช้แบบทดสอบ TOEIC (Test of English for International Communication) สามารถนำมาวิเคราะห์และพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ได้ดังนี้คือ การเรียนการสอนควรใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการระหว่างการสอนแบบการสื่อสาร (communicative approach) และ แบบเน้นเนื้อหา (Content based learning) เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงในการเรียนรู้ ด้วยการแก้ปัญหา เป็น ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนาฝึกฝน ทำให้เกิดความคิดรวบยอดจริง ทำให้เข้าใจในกระบวนการสื่อสารและสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ การสอนแบบบูรณาการด้วยวิธีการสอนแบบสื่อสารโดยเน้นเนื้อหาเป็นหลักเหมาะสมกับการ

สอนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์เพราะสามารถตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่ต้องการให้พนักงานสามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษทั่วไปในชีวิตประจำวัน ได้ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Brinton, Snow และ Wesche (1989) Lynn Gallacher, (2004) และ Agripna Davainene (2005) ที่กล่าวว่าการสอนที่ประสานเนื้อหาเข้ากับจุดประสงค์ของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาเนื้อหาพร้อมกับพัฒนาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ โดยใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือ ใช้เนื้อหากำหนดรูปแบบของภาษา (Form) หน้าที่ของภาษา (Function) และทักษะย่อย (Sub – Skills) ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้เพื่อที่จะเข้าใจสาระของเนื้อหาและทำกิจกรรมได้ การใช้เนื้อหาเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ภาษานี้จะทำให้ครูสามารถสร้างบทเรียนให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริงได้มากที่สุด ทั้งนี้ครูจะต้องเข้าใจการสอนแบบบูรณาการหรือทักษะสัมพันธ์ ตลอดจนเข้าใจเนื้อหา และสามารถ ใช้เนื้อหาเป็นตัวกำหนดบทเรียนทางภาษา โดยมุ่งเน้นการให้เกิดการบริหารจัดการการเรียนรู้ (Knowledge Management) ที่มีเทคนิคที่หลากหลาย เน้นการคิดวิเคราะห์และย้อนคิดไตร่ตรอง (Reflection) นับเป็นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน พร้อมทั้งการจัดกิจกรรมการสอนให้ตอบสนองกับการเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่นปรากฏในแผนภูมิทั้งสอง ที่เน้นทักษะการฟัง พูด เขียน และอ่าน ตามลำดับ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ ฝึกฝนในการแก้ปัญหาโดยใช้ทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษในการรับข้อมูลข่าวสารได้ก่อนเป็นอันดับต้นๆ และ พัฒนาความสามารถใช้ทักษะการอ่าน-เขียนเพื่อการสื่อสารได้เป็นอันดับต่อมา สรุปได้ว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์ของสถานประกอบการ และผลการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (TOEIC) ของนักศึกษาสาขาวิชา อิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม สามารถนำมาวิเคราะห์รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมได้ดังนี้คือ ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะการฟังเป็นทักษะแรกที่เป็นที่สุด ตามด้วยทักษะการพูด อ่าน และเขียนตามลำดับโดยใช้วิธีการสอนแบบสื่อสารบูรณาการกับการสอนแบบเน้นเนื้อหา

รูปแบบการสอนแบบบูรณาการระหว่างการสอนแบบสื่อสาร(Communicative Approach) และแบบเน้นเนื้อหา(Content Based Teaching)

จากผลการศึกษาความต้องการของสถานประกอบการที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษของ พนักงานพบว่ามีความต้องการให้พนักงานสามารถสื่อสาร โดยใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ เพื่อประโยชน์ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และจากผลทดสอบภาษาอังกฤษมาตรฐาน (TOEIC) พบว่านักศึกษาสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม คณะวิศวกรรมศาสตร์ ค่อนข้างต่ำ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาพัฒนารูปแบบการสอนแบบบูรณาการด้วยการสอนภาษาแบบ สื่อสารและเน้นเนื้อหา เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษที่ได้เรียนประยุกต์ใช้ใน สถานการณ์ต่างๆ จึงได้พัฒนารูปแบบการสอนบูรณาการด้วยการสอนแบบสื่อสารและเน้นเนื้อหา ประกอบรายวิชา English for professional purposes โดยเน้นแผนการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน คือ 1 ขั้น นำเสนอโดยเน้นเนื้อหาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เข้าใจ 2 ขั้นฝึก ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติซ้ำๆ ให้เกิดทักษะ และ 3 ขั้นการประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตัวอย่างรูปแบบการสอนวิชา English for Professional purposes โดยเน้นทักษะการฟัง-พูด ใช้ เนื้อหาจากหนังสือ Tech Talk Elementary level (2010): Vicki Hollett

สัปดาห์ที่ 1

แนะนำ ลักษณะรายวิชา-การวัดผลการเรียน 3 คาบ
สอบถามความคาดหวังในการประกอบอาชีพ
สอบถามความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ และ
ปัญหาการเรียน-การใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา

แนะแนวทางในการเรียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง

สัปดาห์ที่ 2-3	Can you speak English?	6 คาบ
	First meeting/Greeting	
สัปดาห์ที่ 4-5	Communication skills	6 คาบ
สัปดาห์ที่ 6	What can it do ?	3 คาบ
สัปดาห์ที่ 7	Mid term examination	
สัปดาห์ที่ 8-9	Locating things	6 คาบ
สัปดาห์ที่ 10-11	What do you need?	6 คาบ
สัปดาห์ที่ 12-13	Can you help me?	6 คาบ
สัปดาห์ที่ 14-15	What is it for?	6 คาบ
สัปดาห์ที่ 16	Fix it	3 คาบ
สัปดาห์ที่ 17	Final Examination	

ขั้นตอนรูปแบบการสอน

Unit 1	Can you speak English?
Objectives	1. เรียนรู้การทักทายในแต่ละสถานการณ์ 2. เข้าใจวิธีการทักทายในแต่ละสถานการณ์ 3. สามารถประยุกต์ความรู้ที่เรียนมาใช้ในการชีวิตประจำวันได้

1. ชื่นนำเสนอ

1.1 สอบถามนักศึกษา ดังนี้

Teacher : In the beginning of the class, when a teacher enters into the class what will you say.

Student: Good morning teacher or good afternoon teacher.

Teacher : That's a greeting. You greet the teacher formally. However,

When you come into class and meet your friends how will you greet your friends?

Student: We might say hi, hey, hello, etc.

Teacher: That's a variety of greeting levels. Now think about at work.

How will you greet your boss or colleagues?

Listen to these dialogues carefully

1.2 ให้นักศึกษาฟังบทสนทนาการทักทาย 4 สถานการณ์และให้นักศึกษาใส่หมายเลขบทสนทนา

1.3 ให้นักศึกษาฟังบทสนทนาครั้งที่สอง และเติมคำในช่องว่างที่ได้ฟัง

2. ขั้นฝึก

2.1 ให้นักศึกษาทำงานเป็นคู่ (pair work) ฝึกถามตอบ

2.2 สร้างบทสนทนาสั้นๆภายใต้ขอบเขตเนื้อหาที่กำหนด และนำเสนอหน้าชั้นเรียน

2.3 ให้นักศึกษาช่วยกันสรุปว่าบทเรียนที่ได้เรียนรู้และสิ่งที่ได้ฝึกคือบทสนทนาเกี่ยวกับการทักทาย

ในสถานการณ์ First meetings.

3. ขั้นประยุกต์ใช้

3.1 กิจกรรมที่ 1 กำหนดสถานการณ์ให้นักศึกษาสร้างบทสนทนาทักทายหัวหน้างานหรือผู้จัดการ

เมื่อพบกันครั้งแรก

กิจกรรมที่ 2 กำหนดสถานการณ์ให้นักศึกษาสร้างบทสนทนาทักทายผู้ร่วมงานเมื่อพบกัน

ครั้งแรกและเมื่อรู้จักกันดี

3.2 ให้นักศึกษาสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ โดยการเปรียบเทียบการนำเสนอหน้าชั้นเรียน

Unit 1	Reference and telephone number
Objectives	1. เรียนรู้การอ่านตัวเลข 2. เข้าใจวิธีการอ่านตัวเลขได้ถูกต้อง 3. สามารถประยุกต์ความรู้ที่เรียนมาใช้ในการชีวิตประจำวันได้
1. ชี้นำเสนอ	1.1 ให้นักศึกษานับจำนวนนักศึกษาในห้องเรียน มีกี่คนมาจากภาคใต้ How many of you are there today? How many are from the south?, etc 1.2 สอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับวันเดือนปีเกิด หมายเลขโทรศัพท์ When were you born? What is your mobile phone number?
2. ขั้นการฝึก	Listen 2.1 ให้นักศึกษาฟังเสียงการนับตัวเลข หรือหมายเลขต่างๆ 2.2 ให้นักศึกษาออกเสียงตัวเลขหรือหมายเลขต่างๆที่ปรากฏในหนังสือที่ ละครน 2.3 ให้นักศึกษาออกเสียงตัวเลขหรือหมายเลขต่างๆที่ปรากฏในหนังสือ พร้อมกัน 2.4 ให้นักศึกษาแต่ละคนเขียน หมายเลขโทรศัพท์ หรือหมายเลขห้องพัก 2.5 ให้นักศึกษาเรียกเพื่อนอ่านหมายเลข ถ้าเพื่อนอ่านผิด ตัวเจ้าของ หมายเลขต้องอ่านให้เพื่อนฟัง
3. ขั้นประยุกต์ใช้	กิจกรรมที่ 1 ให้นักศึกษาแต่ละคนเขียนหมายเลขโทรศัพท์มือถือหรือ วันเดือนปี ใส่กระดาษ และครูเขียนเวลา วันเดือนปีที่สำคัญ หมายเลขหีบห่อใส่กระดาษ เรียกชื่อนักศึกษาออกมาสุ่มเลือกและอ่าน ให้เพื่อนในห้องเรียนฟังและตรวจสอบความถูกต้อง

Unit 1	Identify things
Objectives	1. เรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน 2. รู้จักสิ่งของต่างๆที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน 3. สามารถประยุกต์ความรู้ที่เรียนมาใช้ในการชีวิตประจำวันได้
1. ชี้นำเสนอ	1. สอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับคำนามต่างๆ เช่น Teacher shows a pen and asks what is it? Students might reply pen or a pen or the pen Teacher shows a glass of water and asks what is it? Students might answer water, a glass of water. 2. ให้นักศึกษาบอกชื่อคำนามหรือวัตถุสิ่งของที่รู้จัก 3. ครูสรุปนามนับได้ ต้องมี Article นำหน้านาม เช่น a pen, a mobile phone หรือ pens , mobile phones ในกรณีที่เป็นพหูพจน์ เป็นต้น ในขณะที่นามนับไม่ได้ เช่น water, coffee, bread ไม่ต้องใช้ article นำหน้า แต่สามารถบอกปริมาณได้ด้วยหน่วยนับเช่น a glass of water, two loaves of bread, a cup of coffee เป็นต้น
2. ขั้นการฝึก หนังสือ	2.1 ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดโดยใส่ตัวอักษรให้ถูกต้องกับรูปภาพในหนังสือ 2.2 ให้นักศึกษาใส่ Articles เช่น a, an, the หน้าคำศัพท์นั้น 2.3 ให้นักศึกษาออกมาหน้าชั้นเรียนทีละคนชี้ที่วัตถุหรือสิ่งของในห้องเรียน
	หรือ ในกระเป๋าของตนเอง และสอบถามเพื่อนนักศึกษา
	What is it? What is that?

3.ขั้นประยุกต์ใช้

กิจกรรมที่1

คำศัพท์

แบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มๆละ 3-5 คน เลือกหัวข้อดังต่อไปนี้และเขียน

ที่เกี่ยวข้อง

1. What will you pack when you are going to the beach during the weekend? ไปเที่ยวทะเลในวันหยุด ต้องเตรียมอะไรไปบ้าง
2. What do you usually buy at the supermarket?
ไปซื้อของอะไรได้ที่ supermarket
3. When you go to IT center, what will you buy?
ไปซื้อของอะไรได้ที่ IT center

กิจกรรมที่ 2

นักศึกษาที่เหลือตรวจสอบรายการสิ่งของต่างๆ เป็นนามนับได้หรือนับไม่ได้ ใส่จำนวน หรือหน่วยนับครบหรือไม่ อาทิเช่น ไปเที่ยวทะเล ควรจะนำ a pair of sunglasses, a pair of shorts, a cap, sun block lotion ไปด้วยเป็นต้น ที่ supermarket สิ่งที่ซื้อได้ควรจะเป็น some apples, a dozen of eggs, a bottle of oil, soap, หรือ coffee เป็นต้น ส่วนที่ IT center นักศึกษาอาจจะซื้อ a cell phone, a calculator, a power bank หรือ a flash drive เป็นต้น นักศึกษาจะแยกคำนามได้ทั้งสองประเภทอย่างถูกต้อง

Unit 2

Communication skills

E-mail address/ Telephone

Objectives

1. เรียนรู้วิธีการติดต่อสื่อสาร
2. เข้าใจวิธีการติดต่อสื่อสาร
3. สามารถประยุกต์ความรู้ที่เรียนมาใช้ในการชีวิตประจำวันได้

1.ขั้นนำเสนอ

1.1 สอบถามนักศึกษาถึงการติดต่อสื่อสารระหว่างเพื่อน

Teacher: Well, how can you contact your friends after class?

Students: We might use our cell phones to call them or e-mail
or facebook or line applications.

Teacher: At workplace we also use telephone and e-mail to
communicate with our colleagues or customers. However,
when we use English language in communicating, we
might have got listening problem. So, let's listen to this.

Listen

เสียงตาม

1.2 ให้นักศึกษาฟังการออกเสียงของคำศัพท์ตามลำดับตัวอักษร และออก

book

1.3 ให้นักศึกษาเขียนคำพยางค์ที่ได้ยินเป็นคำศัพท์ เช่น A – apple, B –

ช่วยจำ

หรือ bee, C- Cat หรือ sea , D- dog หรือ Denmark เป็นต้น เป็นการ

2.ขั้นฝึก

2.1 ให้นักศึกษาฝึกฟังเสียง ประกาศ และการสนทนาทางโทรศัพท์

Listen to the announcement ad telephone conversation carefully.

2.2 ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด โดยการเติมคำหรือบทสนทนาที่หายไป

expression.

Do exercises. Complete the missing word or conversation

ทำงาน

2.3 ให้นักศึกษาฝึกสนทนาเป็นคู่โดยใช้ชื่อจริงของตนเอง และบริษัทที่

การบอกชื่อและสะกดคำชื่อให้ถูกต้อง

Pair work and make a role play

2.4 ให้นักศึกษาฝึกฟังจำนวนที่เป็นตัวเลข

3.ชั้นประยุกต์ใช้

กิจกรรมที่ 1

ถูกต้อง

3.1 แบ่งกลุ่มนักศึกษาเล่นบิงโกตัวเลข โดยการบอกตัวเลขให้ผู้เล่นใส่ได้

3.2 ให้นักศึกษาแข่งกันเล่น crossword ตัวเลข

กิจกรรมที่ 2

3.3 ให้นักศึกษาฟังการสั่งซื้ออุปกรณ์-อะไหล่ส่วนต่างๆและตรวจสอบกับใบสั่งซื้อว่าตรงกันหรือไม่

Listen to the shopping conversation and check the order list with quantity.

3.4 แบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มละ 3-4 คน เขียนบทสนทนาสั่งซื้อสินค้าให้นักศึกษากลุ่มหนึ่งสั่งซื้อสินค้าพร้อมทั้งระบุจำนวนปริมาณ และอีกกลุ่มหนึ่งเขียนใบสั่งซื้อสินค้า โดยมีอีกหนึ่งกลุ่มตรวจสอบความถูกต้อง

Unit 3

What can it do?

Objectives

1. เรียนรู้การอธิบายหน้าที่ของอุปกรณ์หรือเครื่องจักร
2. เข้าใจวิธีการอธิบายหน้าที่ของอุปกรณ์หรือเครื่องจักร
3. สามารถประยุกต์ความรู้ที่เรียนมาใช้ในการชีวิตประจำวันได้

1.ขั้นนำเสนอ

1.1 ถามนักศึกษาว่ามีความสามารถพิเศษอะไรบ้าง อาทิเช่น

Teacher: Can you swim? Can you play soccer?

Can you sing? Can you play the guitar? etc.

1.2 .ให้นักศึกษาอ่านบทความเกี่ยวกับหุ่นยนต์ (robot) และ

ตอบคำถาม เพื่อตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับความสามารถของหุ่น ASIMO

1.3 .ให้นักศึกษาอ่านส่วนประกอบของหุ่น ASIMO

2. ขั้นฝึกปฏิบัติ

2.1 ให้นักศึกษาฝึกฟังความสามารถของหุ่นยนต์ แล้วจับคู่กับ

หมายเลขความสามารถของหุ่น ASIMO ให้ถูกต้อง

2.2 แบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มละ 3-4 คน แล้วบอกอวัยวะ

ต่างๆในร่างกายมนุษย์ และเปรียบเทียบกับภาพต่างๆที่

กำหนด เช่น ปากน้ำ คู่กับ mouth, ขาโต๊ะ คู่กับ legs, คอขวด
คู่กับ neck เป็นต้น

2.3 แบ่งนักศึกษาออกเป็น 6 กลุ่มและศึกษาหุ่นยนต์ 6 ชนิด และ

ตั้งใจฟังคุณสมบัติของหุ่นยนต์ของตนเอง และอธิบายว่า
สามารถทำอะไรได้บ้าง

3. ขั้นประยุกต์ใช้

กิจกรรมที่ 1 ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มอ่านคุณสมบัติและ
ความสามารถของหุ่นยนต์ที่กำหนดในบทเรียน เขียนหรือบันทึกขนาดของหุ่นยนต์ให้ถูกต้อง ให้
ตัวแทนกลุ่มฝึกถาม-ตอบ ตามแบบฝึกหัด และให้กลุ่ม ที่ เหลือตรวจสอบความถูกต้อง

กิจกรรมที่ 2 ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มเลือกเครื่องจักรหรือหุ่นยนต์
ที่สนใจอธิบายขนาดและความสามารถหน้าชั้นเรียน โดยมีผู้ฟังเป็นผู้ถามและตอบโดยกลุ่มที่
รายงาน

Unit 4

Locating things

Objectives

1. เรียนรู้การบอกตำแหน่งของสิ่งของ

2. เข้าใจวิธีการบอกตำแหน่งสิ่งของต่างๆ

3. สามารถประยุกต์ความรู้ที่เรียนมาใช้ในการชีวิตประจำวันได้

1. ขั้นนำเสนอ

Listen

1.1 ให้นักศึกษาฟังเสียงพูดและหาสิ่งของที่หายไป 3 ครั้ง

1.2 ให้นักศึกษาช่วยกันตรวจสอบสิ่งของหรืออุปกรณ์ที่หายไป

1.3 ครูวางสิ่งของหรืออุปกรณ์บน โต๊ะหรือในห้องเรียนและบอกตำแหน่ง
ให้นักศึกษาพูดตาม โดยให้สังเกตคำบุพบทที่บอกตำแหน่ง

2. ขั้นฝึก

2.1 ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดที่กำหนดให้และตรวจ

2.2 แบ่งนักศึกษาออกเป็นคู่และฝึกถามตำแหน่งของสิ่งของที่อยู่ในชั้นเรียน หรือ
โรงฝึกงาน

2.3 แบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มๆละ 3-4 คน และแต่งบทสนทนาสอบถาม
ตำแหน่งสิ่งของหรืออุปกรณ์เช่น

I A : Excuse me, where can I use the computer near here?

B : OK. You can use the computer at the first floor of the building.

A : Thank you very much.

B: You're welcome

II. A: Is the photocopier in this or that room?

B: No, it's in the office at the second floor?

A: Well, do you see my homework on the table?

B : No, I think it is in your bag.

3.ขั้นประยุกต์ใช้กิจกรรมที่ 1 นักศึกษาตอบคำถามของครูว่าใช่หรือไม่ ถ้าไม่ใช่ให้บอกตำแหน่ง

ที่ถูกต้อง และสลับให้นักศึกษามาตอบเกี่ยวกับอุปกรณ์ในโรงฝึก อาทิเช่น

Teacher: Are these pens on the floor?

Student : No, they're on the table.

Teacher : good. Well, are these screwdrivers under the box?

Student : No, they are in the box.

Teacher: Is this telephone under the door?

Student: No, it's on the table near the window?

กิจกรรมที่ 2 แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มๆละ 3-4 คน เขียนบทสนทนาเกี่ยวกับการ
ฝึกงานในโรงฝึกงาน ตั้งแต่ เวลาฝึกงานกี่โมง – เวลาเลิกงาน อาทิเช่น

A : Today what time do we have to go for the workshop?

B: Oh. At 8 a.m.

C : OK. Let's go.

A: What should we do first?

C: We should wear the gloves and get the equipments.

B : Oh. I forget my gloves.

A: No problem. I have another pair **in** my locker.

B: Thanks. And where is the hammer?

A: Oh. It's **in** the box **on** that shelf.

B: Thanks again.

Unit 5

What do you need?

Objectives

1. เรียนรู้การตั้งคำถามและตอบคำถาม
2. รู้จักการตั้งคำถาม-ตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการ
3. สามารถประยุกต์ความรู้ที่เรียนมาใช้ในการชีวิตประจำวันได้

1. ขั้นนำเสนอ

Listen 1. ให้นักศึกษาฟังและจดบันทึกสิ่งที่ได้ยิน 3 ครั้ง

2. ถามคำถามให้นักศึกษาตอบทีละคน อาทิเช่น

1. A: I need to send an e-mail.

B: You can use this computer. Or you should go to the library.

Or you can use my notebook..

2. A: I need a password to start this computer.

B: Okay. It is.....

3. A: I need to open this can.

B: Okay I will remove it.

4. A: I need to call back home. Can I borrow your mobile phone?

B: Yes, here it is./ No, I'm afraid not. I haven't filled up money.

3. ให้นักศึกษาทำงานคู่โดยถาม-ตอบจากโจทย์ที่กำหนดในรูปแบบฝึกหัดที่ 4

2. ขั้นฝึกปฏิบัติ

จับคู่กับรูปภาพให้ถูกต้อง

1. แบ่งให้นักศึกษา 3-4 คนอ่านคำศัพท์ทีละคำ และให้นักศึกษาที่เหลือ

ตามตัวอย่างในบทเรียน

2. ให้นักศึกษาทำงานโดยฝึกตั้งคำถามสิ่งที่ต้องการ และให้เพื่อนตอบ

ถูกต้อง

3. ให้นักศึกษาฟังตัวเลขจุดทศนิยมและเขียนคำตอบในสิ่งที่ได้ฟังให้

4. ให้นักศึกษาอ่านและทำแบบฝึกหัดถูกต้อง

3. ขั้นประยุกต์ใช้

กิจกรรมที่ 1

แบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 คนและแต่งบทสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ปรากฏในภาพและฝึกพูด ได้ตอบหน้าชั้นเรียน เช่น

รูป ผู้หญิงถือตะปูเพื่อที่จะปิดกล่องไม้

A: She needs to close the wooden box.

B: She needs a hammer to press the nails onto the box.

C: That's right.

รูป คนขับรถแล้วยางแบน

A: The tire is flat. They can't drive the car.

B: They need to change the tire.

C: That's right.

Unit 6

Can you help me?

Objectives

1. เรียนรู้การตอบการร้องขอความช่วยเหลือ
2. เข้าใจวิธีการตอบรับ-ปฏิเสธการร้องขอความช่วยเหลือ
3. สามารถประยุกต์ความรู้ที่เรียนมาใช้ในการชีวิตประจำวันได้

1. ขั้นนำเสนอ

Listen

1.1 ถามนักศึกษาและให้นักศึกษาตอบหรือปฏิบัติ เช่น

Teacher: Can you open the window, please?

Student A: Yes sir./ Of course sir.

Teacher: Can you give me pass me that book?

Student B: Here it is.

1.2 ให้นักศึกษาฟังเสียงจาก CD และ ใส่หมายเลขคำศัพท์ให้ถูกต้อง

1.3 ให้นักศึกษาจับคู่ทำแบบฝึกหัดโดยให้คนที่หนึ่งร้องขอความช่วยเหลือและ อีกคนหนึ่งเลือกคำตอบที่เหมาะสมและถูกต้อง

1.4 ให้นักศึกษา หนึ่งคน ร้องขอความช่วยเหลือจากเพื่อนในห้องและให้เพื่อนช่วยตอบ จะตอบรับ/ปฏิเสธก็ได้

2. ขั้นฝึก

2.1 แบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มๆละ 3-4 คน ทำแบบฝึกหัดโดยการเขียน

บทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดในรูปภาพ และนำเสนอหน้าห้องเรียน เช่น

รูปภาพหนังสือพิมพ์

A : Can I look at your newspaper?

B: Sure, go ahead.

A: Thank you.

รูปภาพคอมพิวเตอร์

A: Can I use your computer to check my email?

B: Certainly.

C: Many thanks.

รูปภาพเครื่องถ่ายเอกสาร

A: Can I make 5,000 copies with this photo copier?

B: I'm afraid not. It's broken.

A: That's okay.

2.2 ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดด้วยการจับคู่สนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดไว้

เช่น

1. A: Can you tell me your password?

B: Yes, it is.....

A: Thanks.

2. A: Can you lend me 500 B?

B: I'm afraid not. I have not got enough.

A: OK. It doesn't matter.

3. A: Can I borrow your notebook?

B: Sorry, I don't have it with me at the moment.

A: OK. That's fine.

3.ขั้นประยุกต์ใช้

3.1 กิจกรรมที่ 1 แบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มๆละ 3-4 คน รวบรวม ประโยคขอความช่วยเหลือ

ที่ใช้ในชีวิตประจำวันในห้องเรียน เช่น Can I borrow your homework?,

Can I sit down here?, Can I join your group?, Can I see your homework? Etc

นำเสนอหน้าห้องเรียน และเขียนบทสนทนาพร้อมนำเสนอ ในชั้นเรียนและเปรียบเทียบ

3.2 กิจกรรมที่ 2 แบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มๆละ 3-4 คน รวบรวม ประโยคขอความช่วยเหลือที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น Can I see that T-shirt, please?, Can I have a coke can?, etc. และนำเสนอหน้าชั้นเรียน

Unit 6 Can you help me?

Objectives

1. เรียนรู้การตอบการร้องขอความช่วยเหลือ
2. เข้าใจวิธีการตอบแบบอธิบาย
3. สามารถประยุกต์ความรู้ที่เรียนมาใช้ในการชีวิตประจำวันได้

1. ชื่อนำเสนอ 1.1 ถามนักศึกษาทีละคน

A: When did you go to bed last night? And when did you get up this morning?

B : 9 p.m. and I got up at 6 a.m.

A: How many hours did you sleep? Or **How long** did you sleep?

B: about 10 hours.

A: At what did you go to the movie on Sunday?

B: The show started at 7 p.m. I went there around 6.30 p.m.

A: When did the movie end? Or **how long** did you stay in the cinema?

B: Around 9 p.m, and I was there around 4 hours.

A: I need a set of a cheese burger with a coke .

B: Yes, anything else?

A: a tuna pie.

B: Sure.

A: How much is it?

B: $99 + 29 = 128$ Well, ninety nine and twenty nine comes to one hundred and twenty eight., please.

A: Here you are.

B: OK. This is your change.

A: Thanks

B: You're welcome.

1.2 ให้นักศึกษาฟังเสียงจากCD และเติมคำในช่องว่างที่ได้ยิน

1.3 ให้นักศึกษาบอกคำนามที่นับได้มาคนละคำและนามนับไม่ได้คนละคำ

1.4 ให้นักศึกษาจับคู่คำศัพท์กับรูปที่ปรากฏในหนังสือ

2. ขั้นฝึก 2.1 ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดและตรวจสอบพร้อมกันในห้องเรียน

2.2 ให้นักศึกษาฟังและเติมบทสนทนาที่ได้ยินให้ถูกต้องสมบูรณ์

2.3 แบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มๆละ 3-4 คนเขียนบทสนทนาเลียนแบบ

สถานการณ์ที่ได้ยิน เช่น

A: Somboon Pharmacy. How can I help you?

B: Yes, I need some aspirins?

A: OK. How many do you need?

B: I need a bottle of 100 tablets and I need 100 bottles. How much is it?

A: Well, It's 40 ฿ for a bottle. It comes to 400 ฿ for the total. Anything else?

B: No. that's fine.

A: Here you are.

B: Thank you.

A: You're welcome.

2.4 ในกรณีที่นักศึกษาซื้อสิ่งของที่เป็นคำนามนับไม่ได้ต้องใช้ปริมาณหน่วยนับ เช่น two cans of paint, three bags of coffee, a loaf of cereal bread, etc.

A: I need some bread and coffee, please.

B: Well, how much do you need?

A: a loaf of cereal bread and a bag of coffee.

B: OK. Here you are.

A: How much is it for the total?

B: 80 and 55 comes to 135 ฿

A: Thank you.

B: You're welcome.

3. ขั้นประยุกต์ใช้ กิจกรรมที่ 1. แบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มๆละ 3-4 คนเขียนบทสนทนาเกี่ยวกับการซื้อของและบอกจำนวนปริมาณสิ่งของ มีการคำนวณค่าใช้จ่ายและนำเสนอในห้องเรียน

กิจกรรมที่ 2. ให้นักศึกษาทำงานคู่โดยการตั้งโจทย์คณิตศาสตร์อย่างง่ายๆ และอธิบายในห้องเรียน ส่วนที่เหลือแสดงความคิดเห็นกับโจทย์ที่นำเสนอ

Unit 7

What's it for?

Objectives

1. เรียนรู้การอธิบายสิ่งของประเภทต่างๆ
2. เข้าใจวิธีการอธิบายการใช้งานสิ่งของประเภทต่างๆ
3. สามารถประยุกต์ความรู้ที่เรียนมาใช้ในการชีวิตประจำวันได้

1. ขั้นนำเสนอ Listen

- 1.1 ให้นักศึกษาฟังเสียงจากCD และจับคู่กับรูปภาพที่ปรากฏในหนังสือ
- 1.2 ให้นักศึกษาจับคู่ระหว่างคำศัพท์กับการใช้งานของสิ่งของนั้นๆให้ถูกต้อง
- 1.3 สอบถามนักศึกษารานบุคคล อาทิเช่น

Teacher : What is the pen used for?

Student 1: It's used for writing.

Teacher : What is the cell phone used for?

Student 2: It's used for contacting people.

Student 3: It's used for communicating.

Student 4: It's used for calculating.

2. ขั้นฝึก Listen

2.1 ให้นักศึกษาจับคู่ฟังเสียงจาก CD และเติมคำที่ได้ยิน

2.2 ให้นักศึกษารายงานแบบฝึกหัดที่ทำเสร็จหน้าห้องเรียนและนักศึกษาอีกกลุ่มหนึ่งตรวจสอบ

2.3 ให้ตัวแทนนักศึกษาถามนักศึกษาในห้องและให้เพื่อนตอบ อาทิเช่น

Student 1: What is the hammer for?

Student 2: It's for fixing.

Student 3: What is the ruler for?

Student 4: It's for measuring things.

Student 5: What is the bin for?

Student6: It's for keeping the waste things.

2.4 ให้นักศึกษาฝึกทำแบบฝึกหัด

2.5 .ให้นักศึกษาฟังคำอธิบายการทำงานของรีโมท และให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด

3. ขั้นประยุกต์ใช้ กิจกรรมที่ 1 แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มๆละ 3-4 คน ให้รวบรวมคำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน หรือในห้องฝึกงานแล้วอธิบายให้เพื่อนในห้องฟัง กลุ่มละ 3-4 คำ อาทิเช่น This is a clock. It's for telling time.

This is pad lock. It's for locking the room or the house.

This is a calculator. It's for calculating.

This is a fan. It's for cooling the room.

กิจกรรมที่ 2 ให้นักศึกษาระดมสมองรวบรวมคำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันและช่วยกันอธิบายหน้าที่ อาทิเช่น

A multimedia equipment

Key(s) Function

1. Turn the power on/ off
2. Select a device : black copy, color copy , print out, fax
3. Select sending/ receiving fax
4. Select number of pages
5. Auto/ manual

ให้นักศึกษาอธิบายหน้าที่ของแต่ละปุ่ม เช่น

What is this button for? It's for turning the power of this machine.

It's for copying.

It's for printing. etc.

Unit 8

Fix it!

Objectives

1. เรียนรู้การอธิบายการซ่อมแซม
2. เข้าใจวิธีการอธิบายการซ่อมแซม
3. สามารถประยุกต์ความรู้ที่เรียนมาใช้ในการชีวิตประจำวันได้

1. ขั้นนำเสนอ

Listen

1.1 ให้นักศึกษาฟังและตอบคำถามจากแบบฝึกหัด

1.2 อาจารย์สอบถามนักศึกษาในห้องเรียน เช่น

Teacher: How often do you take a shower?

Student 1: Everyday.

Student 2: twice a day. 2 times a day.

Teacher: How do you check your computer or notebook?

Student 1: Just start virus scanning every day.

Student 2: when I start using I will start virus scanning.

2. ขึ้นฝัก

2.1 ให้นักศึกษาช่วยกันทำแบบฝึกหัดการตรวจสอบรายการซ่อมแซม

2.2 ให้นักศึกษาศึกษาภาพบ้านและบริเวณโดยรอบอย่างละเอียดและตั้งคำถามให้เพื่อนตอบ อาทิเช่น

The light bulb is broken. It needs replacing.

A: Can you replace the new bulb?

B: Yes, of course but I need the new one.

The gate is broken. It needs fixing.

A: Can you fix the gate?

B: I'm afraid not. I'm too busy.

A: Ok.

C: Yes, I can help but I need some nails and a hammer.

The window glass is broken. It needs replacing.

A: Can you replace the window glass?

B: Sorry I can't. You should buy the new one.

A: OK, thanks anyway.

3. ขึ้นประยุกต์ใช้ กิจกรรมที่ 1 แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มๆละ 3-4 คนให้นักศึกษาเขียนบทสนทนาจากประสบการณ์ในการซ่อมแซมเครื่องใช้ในบ้านหรือในโรงฝึกงาน เช่น

The fan in my room doesn't work.

A: Can you fix it?

B: Yes, I replace the new motor. Then it works well.

A: Very good.

The water tap in the kitchen is broken.

A: How can you fix it?

B: I simply change the new tap, then it works well.

A: Good.

Unit 8

Fix it!

Objectives

1. เรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษให้ความช่วยเหลือ
2. เข้าใจวิธีการใช้ภาษาอังกฤษให้ความช่วยเหลือ
3. สามารถประยุกต์ความรู้ที่เรียนมาใช้ในการชีวิตประจำวันได้

1. ขั้นนำเสนอ

Listen

- 1.1 ให้นักศึกษาศึกษารูปภาพและ ข้อความที่ปรากฏและจับคู่ให้ถูกต้อง
- 1.2 ให้นักศึกษาฟังบทสนทนาที่ขอความช่วยเหลือในการซ่อมอุปกรณ์
- 1.3 ถามนักศึกษาทีละคน เช่น

Teacher : I forget my textbook in the office. Can you help me?

Student: Yes sir. I will bring it for you.

Teacher : Thank you.

Student : You're welcome.

Teacher : Can you give me a hand? I can't carry these books myself.

Student : Of course sir.

Teacher : Thanks.

Student : It's my pleasure.

2. ขั้นฝึก 2.1 ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดด้วยการฟังบทสนทนาซ้ำๆ และจดปัญหา พร้อมทั้งวิธีการซ่อมแซมอุปกรณ์นั้นๆ

2.2 แบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มๆ ละ 3-4 คน เขียนบทสนทนาเกี่ยวกับการให้หรือขอความช่วยเหลือในการซ่อมแซมอุปกรณ์ เช่น

A: The computer doesn't work today.

B: What happened?

B: OK. Let me check the switch first. Well, I think you need to change the new switch.

It's broken.

A: I see. Thanks for your help. I will change it this afternoon.

A: I don't know why the printer doesn't work today. Can you do me a favour?

B: OK. I will check it. I think you use the wrong type of ink. You need to change it.

A: I see. Maybe I buy the wrong one because it's quite cheaper. Thank you.

3. ขั้นประยุกต์ กิจกรรมที่ 1 แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มๆ ละ 3-4 คน และเขียนบทสนทนาทางโทรศัพท์ปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับปัญหาของอุปกรณ์เครื่องใช้ในบ้านที่กำหนด

A: Hi, Tom, this is Chas.

B: Hi, Chas. What's up?

A: It's the pump.

B: What's wrong with it?

A: It's leaking again.

B: Did you check the hoses?

A: Yes,

B: Did you check the connections?

A: Yes, they're all OK.

B: What happens if you switch it off?

A: It keeps on leaking.

B: That's strange. Do you want someone to take a look?

A: Yes, please. How soon can they come?

B: Five minutes. I'll send someone right away.

A: Great, thanks.

กิจกรรมที่ 2 แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มๆละ 3-4 คนและเขียนบทสนทนาปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับปัญหาของอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ เช่น

A: Can you give me a hand ? I can't fix the door myself.

B: Well, let me see. I need a few screws to fix it.

A: OK. Here they are. Thank you very much.

B: You're welcome.

A: I'd like to buy a flash drive. The old one is broken Are you busy today?

B: No, I'm free after lunch. Do you want me to go shopping with you?

A: Yes, I'd like to select the new one.

A: My watch doesn't work well.

B: Let me have a look. Well, I think you should change the battery.

A: Yes, I think so. Thanks anyway.

2. ผลสอบวิชาภาษาอังกฤษ English for Professional Purposes ภาคเรียนที่ 1/2555 จากการสอนโดยใช้
รูปแบบการสอนแบบบูรณาการระหว่าง Communicative approach – Content based teaching

ลำดับที่	กลางภาค	ปลายภาค	คะแนนเก็บ	รวม
	30	30	40	100
1	20	20	29	69
2	24	21	33	78
3	15	15	30	60
4	17	19	29	65
5	22	20	37	79
6	24	20	35	79
7	23	17	30	70
8	22	16	27	65
9	25	21	30	76
10	20	15	34	69
11	22	12	28	62
12	18	18	33	69
13	21	25	36	82
14	19	19	37	75
15	16	16	34	66
16	25	24	36	85
17	25	24	29	78
18	24	23	37	84
19	20	18	36	74
20	27	25	37	89
21	21	16	31	68
22	23	19	34	76
23	16	14	30	60
24	22	19	33	74
25	22	17	33	72
26	17	17	34	60
27	24	20	34	78
28	22	21	28	71
29	25	19	32	76
30	17	18	32	67

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอนแบบบูรณาการระหว่างการสอนแบบสื่อสาร (Communicative approach) และการสอนแบบเน้นเนื้อหา (Content based teaching) มีดังนี้คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

นักศึกษาสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคมชั้นปีที่ 3 จำนวน 30 คน เป็น ชายทั้งหมด 30 คน เป็นนักศึกษาหลักสูตรเทียบโอนภาคปฏิบัติ ปี 3 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามหลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอน

ตารางที่ 4.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน

ความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
1.การจัดการเรียนการสอน			
1) ความเหมาะสมคล้อยกับสภาพสังคม ในปัจจุบัน และรองรับการเปลี่ยนแปลง ของประชาคมอาเซียน	30	4.13	0.57
2) เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมใน การเรียน การสอน	30	4.40	0.62
3) กระบวนการเรียนการสอนกระตุ้นให้ เกิดการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม	30	4.30	0.74
4) การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนเพื่อ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝนการ ใช้ภาษาด้วยตนเอง	30	4.20	0.80
5) มอบหมายงานให้นักศึกษาได้ใช้ ความคิดสร้างสรรค์ และมีจริยธรรมเพื่อ บูรณาการการใช้ภาษาอังกฤษในการ สื่อสาร	30	4.20	0.71
รวม	30	4.24	0.44

ตารางที่ 4.1 รายงานว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับพอใจมาก โดยสามารถจำแนกรายข้อและ เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้คือ 2) เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วน

ร่วมในการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.40$) 3) กระบวนการเรียนการสอนกระตุ้นให้เกิดการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ($\bar{X}=4.30$) 4) การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาด้วยตนเอง ($\bar{X}=4.20$) 5) มอบหมายงานให้นักศึกษาได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์และมีจริยธรรมเพื่อบูรณาการการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ($\bar{X}=4.20$) และ 1) ความเหมาะสมคล้อยกับสภาพสังคมในปัจจุบัน และรองรับการเปลี่ยนแปลงของประชาคมอาเซียน ($\bar{X}=4.13$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 ด้านผู้สอน

ความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
2.อาจารย์ ผู้สอน			
2.1 อาจารย์ผู้สอนคนที่ 1			
1) ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา	30	4.50	0.62
2) การวางแผนและเตรียมการสอน	30	4.40	0.56
3) ดำเนินการสอนตามวัตถุประสงค์และครอบคลุมเนื้อหาวิชา	30	4.33	0.60
4) คุณธรรม จริยธรรมของอาจารย์ผู้สอน	30	4.36	0.55
5) บุคลิกภาพเหมาะสม	30	4.30	0.70
6) วิธีการสอนกระตุ้นให้นักศึกษาสนใจและเข้าใจวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ	30	4.43	0.56
รวมคะแนนของอาจารย์คนที่ 1	30	4.38	0.44
2.2 อาจารย์ผู้สอนคนที่ 2			
1) ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา	30	4.40	0.62
2) การวางแผนและเตรียมการสอน	30	4.20	0.55
3) ดำเนินการสอนตามวัตถุประสงค์และครอบคลุมเนื้อหาวิชา	30	4.23	0.62
4) คุณธรรม จริยธรรมของอาจารย์ผู้สอน	30	4.33	0.60
5) บุคลิกภาพเหมาะสม	30	4.40	0.49

6) วิธีการสอนกระตุ้นให้นักศึกษาสนใจและเข้าใจวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ	30	4.36	0.55
รวมคะแนนของอาจารย์คนที่ 2	30	4.32	0.43
รวมค่าเฉลี่ยคะแนนของอาจารย์คนที่ 1+2	30	4.35	0.43

ตารางที่ 4.2 ความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการในตัวผู้สอน 2 ท่าน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับ พอใจมาก ($\bar{X} = 4.35$) สำหรับคนที่ 1 ($\bar{X} = 4.38$) และ ($\bar{X} = 4.32$) สำหรับคนที่ 2 สามารถแยกออกเป็นรายละเอียดของผู้สอนทั้งสองคนได้ดังนี้คือ ผู้สอนคนที่ 1 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) โดยเรียงลำดับรายชื่อจากมากไปน้อยได้ดังนี้คือ 1) ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา ($\bar{X} = 4.50$) 6) วิธีการสอนกระตุ้นให้นักศึกษาสนใจและเข้าใจวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.43$) 2) การวางแผนและเตรียมการสอน ($\bar{X} = 4.40$) 4) คุณธรรม จริยธรรมของอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 4.36$) 3) ดำเนินการสอนตามวัตถุประสงค์และครอบคลุมเนื้อหาวิชา ($\bar{X} = 4.33$) 5) บุคลิกภาพเหมาะสม ($\bar{X} = 4.30$) สำหรับ ผู้สอนคนที่ 2 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$) โดยเรียงลำดับรายชื่อจากมากไปน้อยได้ดังนี้คือ 1) ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา ($\bar{X} = 4.40$) 5) บุคลิกภาพเหมาะสม ($\bar{X} = 4.40$) 6) วิธีการสอนกระตุ้นให้นักศึกษาสนใจและเข้าใจวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.36$) 4) คุณธรรม จริยธรรมของอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 4.33$) และ 3) ดำเนินการสอนตามวัตถุประสงค์และครอบคลุมเนื้อหาวิชา ($\bar{X} = 4.23$) และ 2) การวางแผนและเตรียมการสอน ($\bar{X} = 4.20$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ด้านรูปแบบการสอน

3. รูปแบบการสอน			
1) เปิด โอกาสให้นักศึกษาได้ฟัง พูด อ่าน และเขียนในชั้นเรียน	30	4.40	0.72
2) เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับหลักสูตรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	30	4.50	0.68
3) เรียนรู้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	30	4.36	0.76
4) เรียนรู้ภาษาอังกฤษในวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง	30	4.26	0.69
5) เปิดโอกาสให้นักศึกษาประกอบกิจกรรมเสริมทั้ง 4 ทักษะ คือฟัง พูด อ่าน และเขียน ด้วยตนเองอย่างอิสระในการเลือกสมาชิกกลุ่มภายใต้การแนะนำของอาจารย์ผู้สอน	30	4.43	0.67
6) นักศึกษาเข้าใจความต้องการของสถานประกอบการเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ	30	4.23	0.62
7) นักศึกษาทราบผลการประเมินในแต่ละกิจกรรมภาษาอังกฤษที่ได้รับมอบหมาย	30	4.10	0.48
8) นักศึกษาเข้าใจประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนมากขึ้น	30	4.33	0.66
9) นักศึกษาเข้าใจวัฒนธรรมตะวันตกที่ดี และเหมาะสมต่อสังคมไทยมากขึ้นเช่น การตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ และความซื่อสัตย์	30	4.16	0.64
10) นักศึกษามีพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น	30	4.06	0.58
ค่าเฉลี่ย	30	4.28	0.44

ตารางที่ 4.3 รายงานว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$) สามารถแยกรายข้อและเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้คือ 2) เนื้อหาวิชา สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 4.50$) 5) เปิดโอกาสให้นักศึกษาประกอบกิจกรรม เสริมทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ด้วยตนเองอย่างอิสระในการเลือกสมาชิกกลุ่มภายใต้ การแนะนำของอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 4.43$) 1) เปิด โอกาสให้นักศึกษาได้ฟัง พูด อ่าน และเขียน ใน ชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.40$) 3) เรียนรู้ภาษา อังกฤษในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.36$) 8) นักศึกษาเข้าใจ ประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนมากขึ้น ($\bar{X} = 4.33$) 4) เรียนรู้ ภาษาอังกฤษในวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 4.26$) 6) นักศึกษาเข้าใจความต้องการของสถาน ประกอบการเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 4.23$) 9) นักศึกษาเข้าใจวัฒนธรรม ตะวันตกที่ดีและเหมาะสมต่อสังคมไทยมากขึ้นเช่น การตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ และความ ซื่อสัตย์ ($\bar{X} = 4.33$) 7) นักศึกษาทราบผลการประเมินในแต่ละกิจกรรมภาษาอังกฤษที่ได้รับ มอบหมาย ($\bar{X} = 4.23$) และ 10) นักศึกษามีพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 4.06$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ด้าน ห้องเรียน สื่อ/เอกสารและอุปกรณ์การเรียนการสอน

ความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
4. ห้องเรียน สื่อ/เอกสารและอุปกรณ์การ เรียนการสอน			
1) เอกสาร/หนังสือเหมาะสม	30	4.33	0.60
2) ประสิทธิภาพอุปกรณ์การเรียนการ สอน	30	4.20	0.61
3) ระบบสื่อสารด้วยอีเมลเพื่อการ ตรวจสอบและ ประเมินผลการเรียนรู้	30	4.30	0.65
4) บรรยากาศและขนาดของห้องเรียน	30	4.16	0.74
รวม	30	4.25	0.47

ตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ แบบบูรณาการในด้านห้องเรียน สื่อ/เอกสารและอุปกรณ์การเรียนการสอนในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$) และสามารถแยกรายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้คือ 1) เอกสาร/หนังสือเหมาะสม ($\bar{X} = 4.33$) 3) ระบบสื่อสารด้วยอีเมลเพื่อการ ตรวจสอบและประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.30$) 2)

ประสิทธิภาพอุปกรณ์การเรียนการสอน ($\bar{X}=4.20$) และ 4) บรรยากาศและขนาดของห้องเรียน ($\bar{X} 4.25$) ตามลำดับ

3. ผลการสอบภาษาอังกฤษมาตรฐาน TOEIC ของนักศึกษาสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม จำนวน 30 คน เมื่อ วันที่ 5 ตุลาคม 2555 โดย โดย Center for Professional Assessment (Thailand) พบว่าคะแนนเฉลี่ยภาพรวม 211.83 โดยแยกเป็นทักษะการฟัง 121.3 และทักษะการอ่าน 90.5 ดังรายละเอียดแนบท้าย

1	205	150	355
2	150	145	295
3	165	105	270
4	160	100	260
5	145	110	255
6	140	115	255
7	155	90	245
8	135	105	240
9	125	115	240
10	140	85	225
11	130	90	220
12	125	90	215
13	125	90	215
14	125	90	215
15	125	80	205
16	120	75	195
17	105	90	195
18	110	80	190
19	110	80	190
20	110	80	190
21	115	65	180
22	90	85	175
23	100	75	175

24	90	80	170
25	95	75	170
26	85	80	165
27	80	85	165
28	90	75	165
29	100	65	165
30	90	65	155

หมายเหตุ : เรียงตามลำดับคะแนนสูง-ต่ำ

4. ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการระหว่าง Communicative Approach และ Content based teaching จำแนกตามผลสอบรวม

n	$\bar{x}$	SD	df	t	Sig.
18 (คะแนนระหว่าง 60-75 คะแนน)	4.32	.378	28	.429	.672
12 (คะแนนมากกว่า 75 คะแนน)	4.26	.418			

จากการศึกษาครั้งนี้โดยแบ่งนักศึกษาตามผลการสอบรวมเป็นสองกลุ่มคือกลุ่มนักศึกษาที่ได้คะแนน ระหว่าง 60-75 คะแนน มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 และนักศึกษาที่ได้คะแนนมากกว่า 75 คะแนน มีคะแนนความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 จากการทดสอบค่าที(t-test) พบว่า นักศึกษาที่ผลคะแนนสอบแตกต่างกัน ดังกล่าวมีความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการระหว่าง Communicative Approach และ Content based teaching แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยสรุปผลการศึกษาศึกษาการสัมภาษณ์สถานประกอบการที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษของเจ้าหน้าที่และ วิศวกรสรุปผลการศึกษาได้ว่าสถานประกอบการเล็งเห็นว่าวิศวกรจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะการฟังเป็นทักษะแรกเพราะเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุด ตามด้วย ทักษะการพูด อ่าน และเขียนตามลำดับ กับผลการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐาน (TOEIC) พบว่า ผลทดสอบเฉลี่ยที่ 237.22 โดยแยกเป็นทักษะการฟัง 138.88 และทักษะการอ่าน 103.33 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำกว่ามาตรฐาน

อภิปรายผล ข้อมูลเชิงประจักษ์ของสถานประกอบการและผลการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (TOEIC) ของนักศึกษาสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม สามารถนำมาวิเคราะห์รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมได้ดังนี้คือ ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะการฟังเป็นทักษะแรกที่เป็นที่จำเป็นที่สุด ตามด้วย ทักษะการพูด อ่าน และเขียนตามลำดับ โดยใช้วิธีการสอนแบบสื่อสารบูรณาการกับการสอนแบบเน้นเนื้อหา การพัฒนารูปแบบการสอนแบบบูรณาการระหว่างการสอนแบบสื่อสาร (communicative approach) และ แบบเน้นเนื้อหา (Content based learning) ขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาและวิจัยครั้งนี้ซึ่งได้สอดคล้องกับ มาลินี จันทวิมล (2541) ฐิตยา เรือนนระการ (2550) อรอนงค์ ฉลาดสิทธิ์ (2550) สุวรรณิ พันธุ์พริกส์ และ ฉัตรลิลา มหาพูนทอง (2550) ชลชลิตา แดงนารา (2552) กิ่งแก้ว รัชอินทร์ (2553) อติศักดิ์ ศรีวรกุล (2554) สุชาดา โภชนสมบูรณ์ (ไม่ได้ระบุ) กมลรัตน์ เทอร์เนอร์ (2553) Brinton, Snow และ Wesche (1989) Savignon (ไม่ได้ระบุ) และ Willis (1996) การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมต้องคำนึงถึงความแตกต่างของบุคคล (Individual differences) นักศึกษาแต่ละสาขาวิชาอาชีพมีความจำเป็นและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษแต่ละทักษะแตกต่างกัน ดังนั้นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและวางแผนบทเรียนเน้นเนื้อหาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและสังคม สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ มีความมานะ เข้าใจวัตถุประสงค์และเนื้อหาการเรียนรู้ พยายามศึกษาค้นคว้าและฝึกฝน เพราะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวันตลอดจนประกอบอาชีพได้ในอนาคต

ผลการสอบภาษาอังกฤษมาตรฐาน TOEIC ของนักศึกษาสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม จำนวน 30 คน เมื่อ วันที่ 5 ตุลาคม 2555 โดย โดย Center for Professional Assessment (Thailand) พบว่าคะแนนเฉลี่ยภาพรวม 211.83 โดยแยกเป็นทักษะการฟัง 121.3 และ

ทักษะการอ่าน 90.5 ผลของการทดสอบครั้งนี้รายงานว่านักศึกษาวิชาชีพมีระดับคะแนนภาษาอังกฤษมาตรฐานต่ำซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของผลการศึกษาศามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐาน (TOEIC) อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ นั้นสอดคล้องกับการศึกษาของ กาญจนา ปราบพาล และ ประกายแก้ว โอภา นนท์อมตะ (2543) มาลินี จันทวิมล(2541) ปราการ กาญจนวดี (2554) สุวรรณิ พันธุ์พริกส์ และ ณัฏฐิกา มหาพูนทอง (2550) นลิน สิมะเสถียร โสภณ (2555) นักศึกษาไทยหรือบัณฑิตไทยส่วนมากมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำกว่าประเทศอื่นๆ ผลการทดสอบของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ชี้ให้เห็นว่านักศึกษาวิชาชีพมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษต่ำ มีการจัดรายวิชาภาษาอังกฤษให้นักศึกษาน้อย และส่วนมากเกิดจากการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนไม่สอดคล้องกับการนำไปประยุกต์ใช้ได้ สถานการณ์จริง บรรยากาศการจัดการเรียนการสอนไม่ได้เอื้ออำนวย และส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษในการฝึกปฏิบัติ นักศึกษาเมื่ออยู่นอกห้องเรียนไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษจริง นักศึกษาไทยส่วนมากเรียนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรที่กำหนด ไม่ได้คำนึงถึงประโยชน์ที่ต้องนำไปใช้ในอนาคต

ผลสัมฤทธิ์หลังจากนักศึกษาได้รับการเรียนการสอนแบบบูรณาการระหว่างการสอนแบบสื่อสาร (communicative approach) และ แบบเน้นเนื้อหา (Content based learning) พบว่า คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ 50 ไม่มี และ ผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 60-70 มี 12 คน ระหว่าง 70-80 มี 14 คน และสูงกว่า 80 คะแนนมี 4 คน นับว่านักศึกษาทั้ง 30 คนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างดี ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากการศึกษาของ Brinton, Snow และ Wesche (1989) ชลชลิตา แดงนารา (2552) สุชาดา โกชนสมบุญ อติศักดิ์ ศรีวรกุล (2554) นลิน สิมะเสถียร โสภณ (2555) เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษนั้นจำเป็นต้องใช่วิธีการสอนหลากหลาย โดยเฉพาะกิจกรรมนั้นต้องเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่ภาษาของตนเอง ผู้เรียน เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ต้องฝึกฝนให้มีทักษะการนำไปใช้ด้วยความเข้าใจ นักศึกษาวิชาชีพส่วนมากมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อยและไม่มั่นใจ จึงเหมาะสมที่ต้องใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการเพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ และพื้นฐานความรู้ของนักศึกษา การเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจึงเป็นสิ่งจำเป็นมาก นอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน การวางแผนจัดเนื้อหาที่เหมาะสมในรูปแบบกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษจำเป็นต้องคำนึงถึงพื้นฐาน ความสนใจ และความเหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของการเรียนรู้และนำไปใช้ได้จริงทั้งในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ

ผลการศึกษาคความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการสอนแบบบูรณาการระหว่างการสอนแบบสื่อสาร (communicative approach) และ แบบเน้นเนื้อหา (Content based learning) พบว่า

อยู่ในระดับพอใจมากโดยมีรายละเอียดดังนี้คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน 4.24 ด้านผู้สอน 4.35 ด้านรูปแบบการสอน 4.28 ด้าน ห้องเรียน สื่อ/เอกสารและอุปกรณ์การเรียนการสอน 4.25 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรัชนี เสนีย์ศรีสันต์ (2550) กมลรัตน์ เทอร์เนอร์ และคณะ (2553) แสงจันทร์ชาญชาติ (2553) กรมแพทย์ทหารบก(2553) อุสาห์ภรณ์ สุขารมณ และ เพ็ญภา บำรุงสุข (2553) เพราะผู้เรียนที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษต่ำโดยเฉพาะนักศึกษาวิชาชีพ ต้องการวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างเข้าใจ เป็นธรรมชาติ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยรวมอยู่ในระดับที่ดี มีสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในระดับมาก นักศึกษาวิชาชีพส่วนมากไม่เข้าใจและไม่สนใจเรียนภาษาอังกฤษเพราะมีพื้นฐานไม่ค่อยดีต้องการเรียนเพื่อสอบผ่านเท่านั้น แต่เมื่อมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น ได้รับรู้ความจำเป็นของการเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนการวัดและประเมินผลตนเอง ทำให้มีความพึงพอใจและต้องการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น เมื่อนักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนมาก จะตั้งใจเรียน และทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ มีการเรียนรู้ด้วยความเข้าใจและสนุกสนานกับกิจกรรมที่ได้ร่วมกันปฏิบัติ มีทัศนคติการเรียนภาษา อังกฤษที่ดีขึ้น ผลการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นและมีความพยายามมากขึ้น

ส่วนผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการระหว่าง Communicative Approach และ Content based teaching จำแนกตามผลสอบรวมพบว่านักศึกษาที่ผลคะแนนสอบแตกต่างกันดังกล่าวมีความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการระหว่าง Communicative Approach และ Content based teaching แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตามผลการวิจัยพบว่าภาพรวมของผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการระหว่าง Communicative Approach และ Content based teaching อยู่ในระดับมาก และ มีผลสัมฤทธิ์ภายหลังการเรียนค่อนข้างดี

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาชีพต่างๆเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศ และตลาดแรงงานนานาชาติ

2. ควรมีการศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับสาขาวิชาชีพเพื่อให้ นักศึกษามีประสิทธิภาพในการใช้ภาษาอังกฤษเนื่องจากแต่ละสาขาวิชาชีพมีความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

บรรณานุกรม

กัญจนนา สินธวานนท์, วิภาวรรณ ทองโสภิต และระเบียบ ณ กาฬสินธุ์. 2523. รายงาน

ผลการวิจัยเรื่อง ภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัย กับความต้องการของสังคมปัจจุบัน.

กรุงเทพมหานคร: สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

กมลรัตน์ เทอร์เนอร์ และคณะ “ผลการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับ

นักศึกษาพยาบาลโดยบูรณาการกับโครงการบริการวิชาการ” การพยาบาลและการศึกษา

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 เดือน พฤษภาคม – สิงหาคม 2553

กาญจนา ปราบพาลและประกายแก้ว โอภาณนท้อมตะ” การสำรวจความสามารถการใช้

ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทย” <http://www.learners.in.th/blogs/posts/345423> (last

accessed 15 December 2010)

ขจิต ฝอยทอง “การศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของ

กระบวนการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในห้องเรียน”

<http://researchers.in.th/blog/englishresearch/8> (last accessed 1 March 2010)

ปรางกร กาญจนวดี ผลกระทบของประชาคมอาเซียน 2558 ต่อวิศวกรไทย และแนวทางการแก้ไข

http://www.eitcomputer.com/index.php?option=com_content&task=view&id=217&Item

[id=107](http://www.eitcomputer.com/index.php?option=com_content&task=view&id=217&Item)(last accessed 25 December 2011)

ภัทรี รัตนมณฑ (2545) : การใช้ภาษาอังกฤษของพนักงานไทยต่อการปฏิบัติงานในบริษัทต่างชาติ:

กรณีศึกษาบริษัททีอีเอ (ประเทศไทย) จำกัด :

http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/06394/title.pdf (last accessed 12 November

2010)

เพ็ญนภา บำรุงสุข (2553) การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาในห้องเรียน

http://www.thaiedresearch.org/thaied/index.php?q=thaied_results&-

table=thaied_results&-action=browse&-cursor=4&-skip=0&-limit=30&-mode=list&-

recordid=thaied_results%3Fid%3D8926 (last accessed 10 May 2012)

มาลินี จันทวิมล และคณะ การสำรวจความต้องการและเจตคติของบุคคลในสาขาอาชีพต่างๆ

เกี่ยวกับความสำคัญของภาษาอังกฤษในงานอาชีพและชีวิตประจำวัน :

<http://www.culi.chula.ac.th/e-Journal/malinee.htm> (last accessed 1 March 2010)

มณฑนา มีมาก การวิเคราะห์ความต้องการและปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจท่องเที่ยว :

http://www.culi.chula.ac.th/e-Journal/research_01.htm 21 December 2011 (last accessed 10 December 2011)

รัชณี เสนีย์ศรีสันต์ (2550) การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาในกระบวนการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษแบบลูกผสมในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร: <http://pru3.pnu.ac.th/offi/research/upload-files/pictures>

/20/50-06_7506.pdf (last accessed 10 May 2012)

โรงเรียนเสนาณรงค์ กรมแพทย์ทหารบก ปัญหาการบริหารวิชาการ ความพึงพอใจและข้อเสนอแนะ

ต่อการจัดการเรียนการสอน วิชา ภาษาอังกฤษทางการแพทย์ หลักสูตร นักเรียนนายสิบ

กองทัพบก หลักสูตร 1 ปี เหล่าทหารแพทย์ รุ่นที่ 15 ปีการศึกษา 2553 1

<http://www.rta.mi.th/630a0u/file/3.pdf> (last accessed 2 May 2012)

นลิน สิมะเสถียร โสภณ (2555) ปัญหา สาเหตุและแนวทางแก้ไขการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการ

ของการศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ

วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

<http://www.ssruic.com/main/files/2013/research/5.pdf> (last accessed 2 May 2012)

ลิเคอร์ท 5 ระดับ (Likert Scales) การสร้างเครื่องมือ [http://e-book.ram.edu/e-](http://e-book.ram.edu/e-book/m/MR393/chapter7.pdf)

[book/m/MR393/chapter7.pdf](http://e-book.ram.edu/e-book/m/MR393/chapter7.pdf) (last accessed 10 May 2011)

ลีซัย ปัญญาวงษ์งาม(2552)ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงเทพ

แสงจันทร์ ชาญชาติ (2553) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

:http://www.atc.ac.th/plan_1/modules/poll/PDF52-53/%E0%B8%9B%E0%B8%B5%2053/sangian.pdf (last accessed 5 April 2012)

สุชาดา โภชนสมบูรณ์ “ ผลการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีต่อทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5”

สุวรรณณี พันธุ์พริกส์ และ ฉลธิกา มหาพูนทอง การศึกษาความสามารถ ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ: <http://202.28.17.32/journal/39206255118413.pdf> (last accessed 20 December 2011)

อรอนงค์ ฉลาดสิทธิ์ (2550) ปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของวิศวกรไทยในอุตสาหกรรมยานยนต์ ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เขตนิคมอุตสาหกรรมภาคตะวันออก : http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files//06967/title.pdf (last accessed 15 November 2011)

Agripina Davainiene. “PROJECT WORK AS A TEACHING TECHNIQUE FOR FOSTERING THE PUPILS’ MOTIVATION TO LEARN ” ,
<http://www.pprc.lt/ScienceOnStage/en/annotacijos/mat/davainiene.htm> [last accessed 1 March 2010]

Brinton et al (1989) (CBI Content Based Instruction)
http://nericclub.com/data.php?page=45&menu_id=76 (last accessed 10.2.2013)

Gereffin, G.,Wadhwa,V.,Rissing,B.and Ong. “Getting the Numbers Right: International Engineering Education in the United States,China and India” Journal of Engineering Education,97.1(2008):13-25. [Last accessed: 1 March 2010]

Nitchamon Jialim <http://www.nubkk.nu.ac.th/library/MAEng/2006/MAEng06-IS011.pdf> [last accessed 1 March 2010] Project work in English teaching :
<http://www.rtna.ac.th/english/training/ProjectWorkEnglish/ProjectWorkEnglish.html> (last accessed 2 March 2010)

Littlewood, William. 1981. **Communicative Language Teaching: An Introduction** Cambridge : Cambridge University Press.

Lynn Gallacher, British Council, Spain “Project work with teenagers”

<http://www.nb2.go.th/~krusarn/pdf/projectwork2.pdf> [last accessed 1 March 2010]

Savignon, s a n d r a j . http://yalepress.yale.edu/excerpts/0300091567_1.pdf (last accessed 2 May 2012)

Scrase, Timothy, J. “The Hegemony of English in India.” Proceedings of the 15th Biennial Conference of the Asian Studies Association of Australia, Canberra, 29 June-2 July 2004.
<http://coombs.anu.edu.au/SpecialProj/ASAA/biennial-conference/2004/Scrase-T1-ASAA2004.pdf> [Last accessed: 1 March 2010]

Venkataraman, G. and Krishnamurthy, B. “A Course in English for Students of Engineering with Emphasis on Problem-solving Methods.” http://www.esp-world.info/Articles_20/DOC/problem%20solving.pdf [Last accessed: 1 March 2010]

